

**IF I CAN'T DANCE,  
I DON'T WANT TO BE PART  
OF YOUR REVOLUTION**

**JAARVERSLAG 2022**

**INHOUDSOPGAVE**

INLEIDING	<b>3</b>
I. TERUGBLIK OP HET JAAR 2022	<b>5</b>
1.1 Programma	<b>5</b>
1.2 Studio's	<b>6</b>
1.3 Talentontwikkeling	<b>7</b>
1.4 Accessibility	<b>8</b>
1.5 Publicaties	<b>9</b>
1.6 Publiek	<b>9</b>
1.7 Financiën	<b>11</b>
II. ORGANISATIE	<b>15</b>
III. CODES	<b>15</b>
IV. PARTNERS	<b>18</b>
V. BIBLIOGRAFIE / REVIEWS	<b>19</b>
VI. DOCUMENTATIE	<b>28</b>
VII. ACTIVITEITENOVERZICHT	<b>71</b>

# INLEIDING

Terugblikkend op 2022 ben ik trots op 'heel veel' – te veel om hier op te sommen. Het activiteitenoverzicht spreekt denk ik voor zich. Ik moet het kort houden, want als ik eenmaal ga stilstaan bij al die belangrijke producties en programma's die wij het afgelopen jaar hebben gerealiseerd, wordt dit jaarverslag onvermijdelijk een boekwerk. Daarom wil ik hier simpelweg de hoop uitspreken dat iedereen die aan ons programma heeft bijgedragen heeft gevoeld hoe groot onze liefde en waardering is.

Ik wil kort drie lijnen uitlichten. De eerste is die van toegankelijkheid, in de verschillende betekenissen van het woord. Voor mij is het een sleutelwoord geworden om gevolg te geven aan de implicaties van de pandemie en de klimaatcrisis. Het heeft afgelopen jaar meer reliëf gekregen door nog weer meer onze lokale gemeenschappen in ons programma te verwelkomen en ons veel meer te concentreren op de kennis, ideeën en noden die leven bij gemeenschappen in de stad. Ook heeft het idee van toegankelijkheid meer vorm gekregen door het potentieel van de online ruimte verder te verkennen. Deze willen we namelijk ontwikkelen tot een duurzame en volwaardige pendant van ons programma van producties, opgezet om het publiek mee te nemen in het wordingsproces van de performances. De aanwezige accessibility toolbar vergroot de toegankelijkheid van deze digitale ruimte en ook biedt deze ruimte mogelijkheden om verbindingen te maken met mensen voor wie reizen en zich verplaatsen moeilijk is, of voor wie fysieke ontmoeting gezondheidsrisico's met zich meebrengt. Naast de vergrote focus op het lokale, situeren wij ook de online ruimte binnen ons denken over klimaat, als één voorbeeld van een alternatief voor onnodig veel vliegbewegingen.

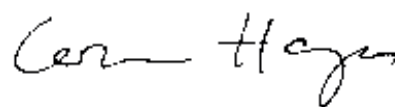
De tweede lijn is die van samenhang, in de zin dat ik blij ben om te zien hoe de verschillende onderdelen binnen ons programma steeds beter in elkaar grijpen. Dit komt voort uit de overtuiging, die wij al sinds ons ontstaan huldigen, dat we ons moeten concentreren op het optimaal produceren en presenteren van nieuw werk, en op het creëren van een inhoudelijk robuust kader dat kunstenaar, team en publiek aanknopingspunten biedt. In het afgelopen jaar hebben we nieuwe initiatieven ontplooid, niet vanuit de impuls van over-produceren, maar omdat we wat we al doen zich beter willen laten ontvouwen. Zo heeft bijvoorbeeld de nieuw geïntroduceerde bibliotheek-tentoonstelling een impuls gegeven aan onze functie als onderzoekscentrum voor performance, met een toegenomen publieke belangstelling voor onze bibliotheek en archief en een stijgende lijn in (groeps)bezoek door studenten. Het nieuwe talentontwikkelingsprogramma Open Rehearsal, waarin kunstenaars publieke feedback kunnen krijgen op hun performances, slaat een mooie brug tussen ons uitgebreide educatieve programma voor Master en Bacheloropleidingen enerzijds, en ons programma van nieuwe producties anderzijds. Door 'economisch' om te gaan met onze programmaonderdelen kunnen we meer en meer betekenisvolle verbindingen maken en het programma letterlijk beter laten wortelen. Het gaat er om de (moeilijke) balans te vinden tussen gretigheid, voortkomend uit inspiratie en urgentie, en realisme, noodzakelijk om de dingen die je doet, goed te doen. Het is ook bittere noodzaak vanwege niet aflatend geldgebrek en een immer overbelast team.

Dit brengt mij naar de derde lijn, en dat is die van constante ondermaatse financiële armslag. Dit 'goed doen' zit onze sector in het DNA en heeft de laatste jaren bijna groteske vormen aangenomen door het woud van codes dat is ontstaan. Professionalisering van onze organisatie, diversifiëring, goede governance – we doen het allemaal, met veel interesse, overtuiging en toewijding. Maar ook met frustratie. Zelden heb ik zo de betekenis van dit woord gevoeld: je leert steeds meer over hoe de 'werking' van de instelling

beter, eerlijker en gezonder kan worden en dan, is er geen geld! Om op een duurzame en niet-cosmetische manier diverser te worden en de consequenties van fair pay, de aanstaande nieuwe wetgeving op gebied van contracten, en van de toenemend strikte fiscale criteria te kunnen opvangen, kunnen we niet toe met de huidige standaard en moet de beeldende kunstsector ten opzichte van de andere disciplines eerlijker worden bedeed.



**Frédérique Bergholtz**  
Directeur-Bestuurder



**Christa-Maria Lerm-Hayes**  
Voorzitter Raad van Toezicht

# TERUGBLIK OP HET JAAR 2022

## 1.1 PROGRAMMA

### Producties

Binnen onze biënnale-structuur van werken stond het jaar 2022 in het teken van de ontwikkelingsfase van de producties in onze negende editie. In de zomer nodigden wij ons publiek uit om in een dag-lang programma in de ruimte van Likeminds in Amsterdam-Noord de *Introduction* bij te wonen en kennis te maken met de kunstenaars en onderzoekers die we in deze editie opdracht hebben gegeven nieuw werk te maken. Susanne Altmann, Black Speaks Back, Samia Henni, Nuraini Juliastuti, Jessika Khazrik en Constantina Zavitsanos presenteerden hun eerste ideeën, met elkaar en met het publiek, om deze in de daaropvolgende maanden in dialoog met onze curatoren verder uit te werken. Gedurende de herfst en de winter van 2023 zullen hun werken in de *Finale* van de editie op verschillende locaties in Amsterdam aan het publiek worden gepresenteerd.

### Thema

Naast het ontwikkelen van de individuele producties stond 2022 in het teken van het verkennen van het thema dat in de negende editie centraal staat: *Bodies and Technologies*. Daarvoor nodigden wij traditiegetrouw een fellow uit om het voortouw te nemen en in deze editie was dit Devika Chotoe. Onder haar leiding organiseerden wij zes reading group bijeenkomsten en twee uitzendingen van ons Radio Emma-programma, allen in en vanuit onze head quarters aan het Westerdok. Bodendeze reading groups en radio-uitzendingen een waaier aan perspectieven op de complexe relatie tussen lichaam en technologie; een nieuw format, namelijk de bibliotheek-tentoonstelling, bracht nog meer gelaagdheid aan in het doorgronden van dit thema. In *Scoring Liveness* verkende Curator Archive and Research, Anik Fournier, het onderzoeksveld vanuit de bronnen die we beheren in ons archief en in onze bibliotheek door deze te activeren in zowel een tentoonstelling als in een rijk publiek programma, met o.a. een workshop voor kinderen en bijdragen van Jo Bear, Janine Armin, Martine Neddham, Marianna Fernández M, Naomi Collier Broms en Michał Dawid. Aan het einde van het jaar gaf Devika Chotoe ten slotte invulling aan het onderzoek naar *Bodies and Technologies* middels een performance zie ze ontwikkelde in samenwerking met Anne Jesuina en Paula Montecinos en waarin het gegeven van darkness centraal stond. De performance vond plaats binnen, en was een respons op, de tentoonstelling van Patricia Kaersenhout in CBK Zuidoost.

### Tours

Was 2022 het jaar waarin wij de nieuwe producties binnen Edition IX – *Bodies and Technologies* (2022-23) opstartten; het was ook het jaar waarin onze producties uit Edition VIII – *Ritual & Display* (2019-21) 'on tour' gingen. Binnen het programma van Artists Comissions reisde de performance *Fire for Water* van MPA naar partner Theater Gessnerallee in Zurich. Sands Murray-Wassink's tentoonstelling *I am not American (I love Adrian, I miss Carolee, I follow Hannah)* vond plaats bij partner Auto Italia in Londen. Tevens lanceerde wij het 'monumentale' *giftsciencearchive.net*, uitkomst van het in deze editie ontwikkelde archiveringsproject, in samenwerking met Mistral en de Rijksacademie. Dit digitale archief vormde de directe aanleiding voor de tentoonstelling *Socio-Economic Sands (Love Company)* in Le Confort Moderne in Poitiers. Het laatste event in Pauline Curnier Jardin's *Bodies Extra-ordinaires*, een reeks van filmvertoningen met werken van Marleen Gorris, Ulrike Ottinger en Ana Carolina, presenteerden wij in onze studio aan het Westerdok in Amsterdam. Ook de publicaties die wij produceerden en publiceerden binnen ons

programma Research Commissions kregen internationale vervolg-launches. Derrais Carter's publicatie presenteerden wij in Berlijn bij Hopscotch, in Guelph bij Art Gallery of Guelph (2023) en in New York in Columbia University (2023). Lisa Robertson's publicatie presenteerden wij in New York bij Poetry Project en in Vancouver bij Western Front (2023). Sara Giannini's publicatie kreeg zijn eerste post-Covid live-launch in Amsterdam bij San Serriffe. Binnen het programma Field of Inquiry vierden wij met een live Radio Emma-uitzending gedurende Amsterdam Art Week het uitkomen van de Reader: een compilatie van de in onze Reading Group gelezen teksten. De door fellow Giulia Damiani samengestelde tentoonstelling *From the Volcano to the Sea*, die wij in 2020-21 presenteerde bij partner Rongwrong in Amsterdam, reisde door naar Chelsea Space in Londen.

## 1.2 STUDIO'S

### Online studio

Terwijl wij deze internationale presentaties begeleidden, de producties binnen de huidige editie ontwikkelden, en samen met fellow, reading group en publiek de verkenning van het onderzoeksveld inzetten, vroeg nog een project onze aandacht: de If I Can't Dance Studio. In deze nieuwe, online, ruimte nodigen wij ons publiek uit om de wording van onze producties te volgen en delen wij het rijke bronnenmateriaal dat ons team verzamelt. Begonnen in 2020-21-Covid tijd, concentreerden wij ons in 2022 op het verder definiëren van de ideale 'architectuur' van de studio om te functioneren als een plek waar de kunstenaars en onderzoekers in ons programma, in dialoog met de curatoren, een productieve werkruimte kunnen vinden om hun producties-in-ontwikkeling met ons publiek te delen. Vanuit de ambitie om de If I Can't Dance Studio te vervolmaken tot een volwaardige en duurzame online pendant van ons live-programma, werkten we met ontwerpbureau Kommerz aan het vormgeven van een digitale ruimte die én gemakkelijk te gebruiken is door de curatoren, zodat ze direct hun materiaal kunnen posten, én in al zijn eenvoud vele mogelijkheden biedt voor de kunstenaars en onderzoekers om te experimenteren met de digitale dimensies van hun werken. De eerste vruchten van de herinrichting van de online studio presenteerden we lente 2023 en we mogen trots zijn op het enorm rijke resultaat: het publiek kan hier de spannende trajecten van onze projecten volgen en terugkeren om diverse teksten te lezen, video's en animaties te bekijken, interviews met makers te beluisteren, deel te nemen aan vertaalprojecten en zelfs seminars bij te wonen.

### On-site studio

Van de online studio, naar onze studio aan het Westerdok. Zoals bekend, is deze ruimte de head quarters van waaruit wij het web van samenwerkingsprojecten opzetten met partners lokaal en internationaal om onze productie te realiseren en presenteren. In deze ruimte houden wij kantoor en werkt ons team van negen mensen. In positieve zin woekeren we met ruimte, omdat we op slimme manieren de 'real estate' van het kantoor gebruiken voor publieke functies: hier is namelijk ook onze bibliotheek gevestigd, ons archief, onze book shop, zenden we onze live radio-uitzendingen uit, organiseren we filmavonden, komt de reading group samen, geven we workshops aan onze studenten van de School voor Nieuwe Dansontwikkeling en het Dutch Art Institute, en ontvangen we het publiek dat onze bibliotheek-tentoonstellingen komt bezoeken. In 2022 hebben we, met de introductie van de bibliotheek-tentoonstelling als nieuw format, de openingstijden uitgebreid van twee naar vier dagen. Het archief is nog steeds op afspraak te bezoeken. De ruimte wordt kortom ongelofelijk goed en intensief benut. Tegelijkertijd blijven we onverminderd de noodzaak voelen om te kunnen beschikken over een grotere, permanente ruimte, die we kunnen gebruiken om onze producties te ontwikkelen en te testen met publiek. Onze online studio is hierop het voorlopige antwoord: veel inspanningen ten spijt is het ons nog steeds niet gelukt goede en betaalbare ruimte te vinden.

## Broedplaats Westerdok

Tot overmaat van ramp staat onze huidige ruimte aan het Westerdok onder druk: Urban Resort, die onze broedplaats beheert, heeft najaar 2022 aangekondigd dat ons huurcontract mogelijk niet verlengd wordt. Alle broedplaats-collega's hebben zich daarop verenigd en in december een Open studio's georganiseerd om het belang van de broedplaats voor zowel ons als culturele instellingen en makers onder de aandacht te brengen. Er was veel belangstelling van de buurtbewoners, die ons een warm hart toedragen en de meerwaarde onderschrijven van onze aanwezigheid en publieke functie binnen deze woongemeenschap.. Verschillende gesprekken zijn gevoerd met Urban Resort, Bureau Broedplaatsen en de woningbouwvereniging Ymere en we verwachten lente 2023 de uitslag, hopende dat we een verlenging krijgen voor het bestaande broedplaatsentarief. Is COVID nog lang niet uit ons systeem, dient dit huisvestingsprobleem zich aan! Het is weer een extra opgave voor ons team om naar oplossingen te zoeken en brengt een onprettig gevoel van onzekerheid. Als reizende instelling zijn wij getraind om met veel onzekere factoren om te gaan, maar een basis van waaruit wij kunnen werken en een deel van onze activiteiten kunnen presenteren aan het publiek, is een basisvereiste.

### 1.3 TALENTONTWIKKELING

#### Open Rehearsal

Ruimte is een probleem waar wij zelf als instelling mee te maken hebben; we agenderen het ook als probleem voor de sector. Sinds 2021 zijn wij begonnen met het initiatief *Open Rehearsal* opgezet om kunstenaars die discipline-breed met performance bezig zijn en behoefte hebben aan een try-out met publiek een podium te geven. Omdat sinds de bezuinigingen van 2011 de infrastructuur voor het tonen van performance is gekrompen en nog steeds niet (volledig) is hersteld, hebben we besloten een deel van onze werking in te zetten voor onze gemeenschap en voor hen gelegenheden te creëren waarin zij performances kunnen testen en feedback kunnen krijgen van publiek. En ook binnen *Open Rehearsal* verkennen we het potentieel van zowel de online – als de on-site ruimte als context voor performance.

In 2022 organiseerden we de eerste aflevering met drie deelnemers die presentaties gaven in onze online studio en in de ruimte Space-Sound-Light in de Spaarndammerbuurt: Billy Mulllaney, Jae Pil en Mariana Jurado Rico. Eind 2022 publiceerden we de open call voor de tweede aflevering die in 2023 zal plaatsvinden in opnieuw onze online studio en ditmaal in de ruimte Pre-Reserved in Amsterdam Noord en daarvoor werden Miyoung Chang and Dakota Guo, Benjamin Francis, en Clara Saito geselecteerd.

Het *Open Rehearsal* programma is opgezet als een talentontwikkelingsproject, voor jonge en ook oudere kunstenaars, én voor curatoren: het programma wordt gecoördineerd door curator Mini Maxwell. *Open Rehearsal* krijgt grote en zeer positieve respons van de kunstgemeenschappen en publiek. We ontvingen meer dan 50 aanmeldingen voor beiden open calls en het publiek kwam in grote getalen naar de on-site presentaties. Ook de bezoeken aan de online werken in de studio waren goed. De on-site presentatie werd gemodereerd door Mini Maxwell plus drie specialistische gasten. Het publiek was zeer betrokken en gul met feedback.

#### Dutch Art Institute

Naast talentontwikkelingsprogramma's bieden wij sinds ons ontstaan educatieve projecten aan. In 2022 hebben we wederom lesgegeven aan het Dutch Art Institute, een masteropleiding die onderdeel is van Artez, en waar wij sinds 2006 lesgeven. Voor drie opeenvolgende academische jaren nodigden wij gast-tutores Snejanka Mihaylova (filosoof en beeldend kunstenaar) en Rory Pilgrim (beeldend kunstenaar) uit om een studieprogramma te ontwikkelen. Dit heeft geleid tot de serie *On Tradition – Future Ancestors*. Begonnen in het

academiejaar 2020-21, had deze reeks in het eerste jaar als thema *Let rhythm be your guiding light*; stond in het academiejaar 2021-22 het thema *Rurality and Law* centraal; en in het academiejaar 2022-23 was het thema *The Mother, The Archival and The Symbolic Order*. Onze groep bestaat gemiddeld uit 10 studenten en zij komen maandelijks voor een week bij elkaar op verschillende locaties in Europa. Hier worden zij als studiegroep begeleid door de tutoren, maar ook worden zij geacht zelf actieve inbreng te hebben. Ook nodigen wij geregeld gasten uit. In 2022 waren dat Dima Stefanova, Carol R. Kallend, Andrea di Serego Alighieri, Nuraini Juliastuti en Sands Murray-Wassink. Elk academiejaar is er een publieke presentatie van een collectief werk van de studiegroep. In 2022 vond deze presentatie plaats in augustus in Bergamo: een muzikale performance waaraan de hele groep, inclusief de tutoren, deelnam.

### SNDO

Ook hebben we in 2022 onze jaarlijkse workshop gegeven aan de School voor Nieuw Dansontwikkeling, een bacheloropleiding die onderdeel is van de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten en waar wij sinds 2015 lesgeven. If I Can't Dance's curatoren Anik Fournier en Megan Hoetger stelden de workshop samen en begeleidden de groep. De workshop had als doel de dans- en choreografiestudenten kennis te laten maken met instellingen in Amsterdam die beeldende kunstperformances programmeren of in hun tentoonstellingsbeleid performatieve methodieken ontwikkelen. Tevens stond in deze workshop het aspect van schrijven binnen/als performance centraal, en het verkennen van vormen van performance-archiveren en -reactiveren, met als bron ons eigen archief.

### Mentoring, stagiaires, gast-workshops

Naast deze activiteiten voor onze structurele educatiepartners, zetten wij ons in voor individuele talentontwikkeling via het mentortraject van het Mondriaan Fonds/Cultuur & Ondernemen en via onze deelname aan AFK's 3Package Deal in de coalitie Publishing & Performance. Daarnaast geven wij gemiddeld twee stagiaires per jaar de kans werkervaring op te doen en geven wij met regelmaat aan universiteitsstudenten rondleidingen.

## **1.4 ACCESSIBILITY**

### Accessibility beleid

Een belangrijke nieuwe ontwikkeling die we eind 2022 hebben ingezet, is het starten van accessibility beleid. Samen met ons kernteam en curator Annick Kleizen hebben wij een werkgroep geformeerd om te komen tot methodiek en programma op dit vlak. Deze werkgroep-bijeenkomsten deden ons inzien dat we heel veel te leren hebben en dat er al enorm veel activistisch en artistiek werk is gedaan in de kunstgemeenschap. Het heeft ertoe geleid dat we hebben besloten tot een Creative Europe-aanvraag waarin we met de partners Ashkeaton in Ierland en Bulegoa in Spanje een traject inzetten om gedurende anderhalf jaar gezamenlijk op te trekken om inzicht te krijgen in onze blinde vlekken en om in kaart te brengen wat voor onze instellingen wenselijke en duurzame condities zijn om de toegankelijkheid tot ons programma en onze events te verbeteren. Belangrijke rol in deze eerste verkennende fase is de praktijk en research van kunstenaars: we willen dat artistieke praktijk leidend is binnen het te formuleren beleid. Plan is om na dit eerste traject van zelfreflectie en -educatie, waarvoor we geld hebben aangevraagd in een kleine EU-strand (2023-24), een tweede aanvraag te doen in de mid-scale EU-strand (2024-2028) om dan deze vier jaar te gebruiken om het geformuleerde beleid te implementeren.

### Accessibility online

Belangrijke inspiratiebron voor het besef dat accessibility-beleid hoognodig is, was het werk van één van de kunstenaars in onze huidige editie, Constantina Zavitsanos. Onder Zavitsanos' leiding hebben we samen met ontwerp bureau



Kommerz eerste stappen gezet op het accessibility-pad en hebben we de herinrichting van de online studio aangegrepen om een accessibility-toolbar vorm te geven.

## 1.5 PUBLICATIES

### Performance en publiceren

Van onverminderde betekenis binnen ons programma, is de publicatie. Deze activiteit is in de COVID periode van enorme betekenis en belang gebleken om contact te kunnen houden met ons publiek. Als performance-instelling hebben we een lang track-record wat betreft het maken van publicaties als vorm van documentatie en een manier om performance een afterlife te geven. Onze publicaties — de boeken die we dit jaar hebben gepresenteerd én de boeken uit eerdere edities - hebben ook in 2022 gestaag hun weg over de wereld blijven vinden.

### Nieuwe publicaties

Het jaar 2022 was gericht op het opzetten van de nieuwe publicaties die we binnen Edition IX ontwikkelen en die we in 2023 tijdens de *Finale* zullen presenteren. De publicaties van de onderzoekers in het programma van de huidige, negende editie zullen worden vormgegeven door Experimental Jetset (Susanne Altmann), François Girard-Meunier (Samia Henni) en Theetat Thunkijjanukij (Nuraini Juliastuti). De thema-reader zal worden vormgegeven door Joris Kritis.

### Verkoop, distributie en book tours publicaties vorige edities

Tegelijkertijd bleven wij ons inzetten voor de distributie van in de vorige edities gerealiseerde boeken. Wat betreft onze publicaties in relatie tot publieksbereik hebben we in 2022 verschillende acties ondernomen om de verkoop en distributie te verbeteren. De events die we organiseerden om de publicaties te presenteren zijn volwassener geworden en we gebruiken hier vaker ons Radio Emma platform voor om te zorgen voor een groter en internationaler bereik. Daarop zijn ook de internationale vervolg-launches gericht die we met de betrokken kunstenaars en onderzoekers uitstippelden. Zo organiseerden wij in 2022 book tours voor Derrais Carter (Berlijn en VS), Lisa Robertson (Vancouver) en Sara Giannini (Amsterdam). Sinds 2021 hebben we assistentie gekregen van Sancha Castro die de boekverkoop coördineert naar particulieren, maar ook naar de toenemende boekverkopers en distributeurs en we zien een mooie stijgende lijn in de particuliere verkopen en de wholesale, met als regelmatige afnemers: Atheneum Boekhandel en San Serriffe in Amsterdam, Rile in Brussel, After 8 Books in Parijs, Good Press in Glasgow, Hop Scotch in Berlijn, Tenderbooks in Londen, Inga Bookshop in Chicago en Woodland Pattern Book Center in Milwaukee.

## 1.6 PUBLIEK

### Communicatie

If I Can't Dance is een instelling die zich toelegt op produceren en zonder vaste presentatie-plek haar programma middels een web van samenwerkingspartners, lokaal en internationaal, aan publiek presenteert. Dit vraagt om een specifieke communicatiestrategie om ervoor te zorgen dat het publiek ons kan (blijven) vinden en volgen. We hebben in 2022 geïnvesteerd in het aanscherpen van deze strategie, waarbij we vooral hebben ingezet op het potentieel van de wisselwerking tussen online en on-site eventvormen. Dit heeft geleid tot een uitbreiding van ons arsenaal, zoals het aanbieden van live-streams, radio en stories. We hebben daarnaast onze zichtbaarheid op diverse (sociale) media platforms vergroot door een rijk programma van informatie, interviews en podcasts aan te bieden via platforms als Apple Podcasts, SoundCloud, Vimeo en Instagram.

Deze communicatie-strategie ligt in het verlengde van onze visie en missie om op een intelligente en sensitieve manier invulling te geven aan publieksverbreding en -diversifiëring. Het gaat ons er om het publiek te laten kennismaken met de vele gedaanten en betekenislagen van de kunstprojecten die wij produceren. Toewerken naar het 'spektakel' van een voltooide productie is voor ons niet het (enige) doel; we vinden het even belangrijk om alle facetten van het proces van maken te delen om zo het potentieel van leren, herkennen, plezier, aanmoediging, twijfel, zoeken en schoonheidsbeleving uit te dragen. Met ons programma en onze communicatie hebben we ook in 2022 willen laten we zien dat de scheidslijn tussen het artistieke proces ("achter gesloten deuren") en het kunst-'product' ("voor publiek") in wezen artificieel is, en dat alle facetten van de kunstpraktijk, van wording tot presentatie, gevormd worden door sociale momenten en relationele uitwisseling. En deze opvatting is natuurlijk niet verwonderlijk voor een instelling als de onze die focust op performance. De online studio evenals het Open Rehearsal programma is een directe uitwerking van deze visie.

### De samenstelling van ons publiek

Ons publiek bestaat voor het grootste deel uit vrouwelijke bezoekers en bezoekers die zich lgbti+ identificeren en wordt groeiend inclusiever. Ons publiek is afkomstig uit verschillende disciplines, zeker niet exclusief beeldende kunst, en we zien dat die verbreding alleen maar groter wordt. Dan is er nog het gegeven dat door ons nomadische bestaan ons publiek essentieel internationaal is. Meer specifiek bestaat ons publiek voor een groot deel uit makers: beeldend kunstenaars, toenemende aantallen kunstenaars uit andere disciplines zoals poëzie, dans en theater, en hybride makers. Dan is er de groep bemiddelaars: professionele bemiddelaars zoals curatoren, critici en festivalprogrammeurs; wetenschappers in de kunstgeschiedenis, dans, theater, architectuur, etc, en collega's uit het professionele veld zoals museummedewerkers, galeristen, etc. Een grote groep binnen ons publiek bestaat uit studenten: beeldende kunststudenten (voornamelijk bachelor/master), studenten uit andere disciplines, en een groeiend aantal universiteitsstudenten (kunstgeschiedenis, etc.).

Naast bovengenoemde groepen bereiken we een breder publiek buiten de kunsten met name via onze publieksprogramma's *Introduction*, *Finale* en de tourende presentaties van onze producties naar de grotere kunstpodia. En is een kijkje achter de schermen aantrekkelijk voor kunstliefhebbers: met de online studio en het Open Rehearsal-programma zien we dat dit bredere publiek groeiende is. Ook Radio Emma, opgezet om de meerstemmigheid binnen ons publiek te vergroten, heeft goede luistercijfers. Door onze manier van werken in biennale-ritme, waarbij kunstenaars, onderzoekers, fellows en gast-curatoren langdurig bij ons betrokken zijn, blijft ons publiek zich steeds vernieuwen en diversifiëren omdat zij elk hun eigen publiek meebrengen. Hetzelfde geldt voor de achterban van de instellingen waarmee we samenwerken: door onze werkwijze van co-produceren en -presenteren, lokaal en (inter)nationaal, brengen wij onze producties in contact met publiek dat varieert van schoolkinderen en klassieke tentoonstellingsbezoekers in musea, het professionele maar ook zeer grote algemene publiek dat biënnales en kunstbeurzen bezoekt, tot jongeren en jonge makers die het vaste publiek uitmaken van kleine theaters, broedplaatsen of buurthuizen waar we onze producties óók laten zien.

### Cijfers

In 2022 trokken wij 92.311 bezoekers naar onze websites en verstuurdde wij nieuwsbrieven naar 4.380 geabonneerden. Bezoekers die ons volgen via sociale media zijn de afgelopen editie toegenomen: inmiddels tellen we 4.380 volgers op Instagram en 10.000 volgers op Facebook. Luisteraars van onze podcasts en (video) streams waren op de verschillende (partner) platformen opgeteld 5.823.

## 1.7 FINANCIËN

### Coproducties

Het jaar 2022 stond in het teken van het opzetten van de partnerschappen om onze producties te kunnen realiseren. Ons artistieke team richtte zich daarbij in eerste instantie op het smeden van samenwerkingsverbanden binnen Amsterdam, toewerkend naar ons *Finale* festival in de stad in het najaar van 2023, wanneer we alle producties aan publiek zullen presenteren. En met als basis de financiële programma-steun van het Mondriaan Fonds, het Amsterdams Fonds voor de Kunst en Ammodo, zochten we per project naar aanvullende subsidies en kregen we toezeggingen van o.a. het Stimuleringsfonds en Pro Helvetia. Daarnaast werkten we aan het vinden van internationale partners voor toekomstige tours van onze producties.

De Amsterdamse coproducties voor de projecten in de huidige editie zijn: Goethe Instituut Amsterdam en Rotterdam voor Susanne Altmann; CBK Zuidoost voor Black Speaks Back; Framer Framed voor Samia Henni; Framer Framed voor Nuraini Juliastuti; Het Hem en Sonic Acts voor Jessica Khazrik; Splendor voor Constantina Zavitsanos; en de OBA Oosterdok en de Amsterdamse Hogeschool voor het project van Grant Watson.

Voor de tourende producties uit vorige edities waren de partners: Auto Italia in Londen en Le Confort Modern in Poitiers voor Sands Murray-Wassink; Gessneralle in Zurich voor MPA, Hop Scotch in Berlijn voor Derrais Carter; en Western Front in Vancouver voor Lisa Robertson.

### Lange-termijn financiering

In 2022 hebben we twee belangrijke EU-aanvragen voorbereid: de accessibility-aanvraag in partnerschap met Askheaton en Bulegoa, en een aanvraag voor ons programma voor Edition X (2024-25) in partnerschap met de UVA. De uitkomst van beide aanvragen verwachten we juli 2023. Tevens hebben we in 2022 steun toegezegd gekregen voor twee producties in Edition X (2024-25) door het agentschap Mophradat.

### Financiële toelichting – Hans Schamlé

#### *Vooraf*

In 2022 zijn de maatregelen rond Covid-19 langzaam ingetrokken. De gevolgen van de pandemie waren echter nog steeds voelbaar. Nog steeds konden niet alle presentaties op het oude niveau gerealiseerd worden. Net zoals in voorgaande jaren heeft dit een behoorlijke wissel getrokken op de uitvoering van de activiteiten door If I Can't Dance. Vooral op het personele vlak bleef dit (mentaal) zwaar. Toch hebben er veel activiteiten plaatsgevonden, zijn er nieuwe online wegen verkend en ontwikkeld (er is veel energie gestoken in het produceren van online-activiteiten in de If I Can't Dance Studio en het vinden van nieuwe wegen om onze kunstenaars onder de aandacht te brengen bij publiek en partners) en er zijn stappen gezet op organisatorisch vlak met behulp van de HR-voucher. Dit alles bewijst weer het aanpassingsvermogen van If I Can't Dance. De uitkeringen van het Rijk in de diverse tranches – met een laatste van € 14.300 - hebben ons enorm geholpen de crisis door te komen.

#### *Toelichting*

In 2022 ontving If I Can't Dance structurele bijdragen van het Mondriaan Fonds in het kader van de regeling Meerjarenprogramma's Kunstpodia 2022-2024 en van het Amsterdams Fonds voor de Kunst in het kader van de vierjarige exploitatiesubsidie 2021-2024. De subsidie van het Mondriaan Fonds voor de jaren 2019-2021 is in 2022 met een accountantsverklaring van Dubois & Co verantwoord en het restant is ontvangen.

## Toelichting op de balans en de exploitatierekening 2022

### *Balans*

De Resultatenrekening 2022 laat een negatief saldo zien van € 23.338. Dit bedrag is ten laste gekomen van de Algemene Reserve die daarmee nu € 38.829 bedraagt. Hierbij dient de volgende kwestie aan de orde te worden gesteld. In eerste instantie was er een positief resultaat van € 7.028. Dit bedrag moest echter gecorrigeerd worden vanwege het feit dat het administratiekantoor niet alle btw-voorbelaasting wilde aangeven, omdat er hun inziens te weinig belastbare omzet gegenereerd was. Daarbij hielden zij geen rekening met het feit dat er in de Covid periode hoegenaamd geen fysieke activiteiten verricht konden worden. Hierdoor is een extra kostenpost van ruim € 30.000 in 2022 opgevoerd in de beheerlasten. Wij zijn nu in overleg met de belastingdienst en een ander administratiekantoor om dit te corrigeren. Wij zien als gevolg deze jaarrekening als een voorlopige stand van zaken.

In 2022 zijn de voorraden publicaties tegen het licht gehouden en afge- waardeerd. Het in 2021 ingezette verkoopbeleid met een eigen verkoop- kanaal en een intensivering van internationale distributie, heeft geresulteerd in fors hogere verkoopcijfers. Dit is ook zichtbaar in de vermindering van de voorraad boeken op de balans, die nu € 19.437 bedraagt. Overigens worden de publicaties steeds conservatief gewaardeerd op een kostprijs van ongeveer € 6 per stuk. De verkoopprijs varieert tussen de € 10 en € 25. Samen met de kunstenaars en onderzoekers is in 2022 ook hard gewerkt aan de ontwikkeling van nieuwe publicaties die in 2023 op de markt komen.

### *Opbrengsten*

De totale opbrengsten zijn ruim € 24.636 lager dan de begroting 2022 zoals bij Mondriaan Fonds ingediend. Helaas werkte de pandemie hier ook in door. Door de pandemie was het moeilijker om voldoende partners te vinden om een nieuwe aanvraag te doen in het Creative Europe Programma. Ook vereiste de afronding van het kunstenaarsprogramma en nieuwe aanvragen al onze personele capaciteit. Eind 2022 zijn er nieuwe calls vanuit Creative Europe Programma uitgegaan en in begin 2023 zijn er 2 aanvragen ingediend. Eén vanuit de Cooperation Projects en één vanuit het Horizon programma.

Het percentage eigen inkomsten was in 2022 26%.

De publieksinkomsten zijn lager dan begroot. Er is veel tijd en energie gestoken om de communicatie met het publiek op andere manieren uit te oefenen, nu fysieke ontmoetingen minder mogelijk waren. Manieren die niet direct inkomsten konden genereren. Het heeft er wel voor gezorgd dat de kunstenaars en onze instelling hun naam hebben kunnen bestendigen bij publiek en stakeholders. Er is een discussie gaande bij presentatie-instellingen over het heffen van entree of het laten betalen voor de presentaties. Dit verdient grote aandacht.

De inkomsten uit boekverkoop zijn fors toegenomen. Die ontwikkeling is hierboven reeds beschreven. Ook de resultaten over het eerste halfjaar 2023 zijn bemoedigend.

If I Can't Dance heeft waardevolle structurele samenwerkingen met de Masteropleiding het Dutch Art Institute (DAI) van ArteZ en de Bacheloropleiding School voor Nieuwe Dansontwikkeling (SNDO) onderdeel van de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten. Voor beide partijen zijn workshopreeksen en presentaties ontwikkeld. Inkomsten uit onze educatieve activiteiten zijn € 5.700 lager dan begroot. Dit komt omdat de lessen aan het SNDO door de pandemie niet konden plaatsvinden. In 2023 worden de lessen weer voortgezet. De totale vergoeding voor de onderwijsmodule die wij verzorgen bij Artez in Arnhem is € 38.000 voor het hele schooljaar van september tot juni 22-23. De helft van dit bedrag is in de dekking van de kosten in 2022 opgenomen.

De inkomsten uit private fondsenwerving zijn goed op peil gebleven. Begroot was € 63.000 gerealiseerd € 58.129. Het Prins Bernhard Cultuurfonds bleef trouw met € 17.500 en ook Ammodo heeft een bijdrage van € 125.000 in het vooruitzicht gesteld, waarvan € 40.500 in 2022 is ontvangen.

Er zijn weinig inkomsten uit partnerbijdragen gerealiseerd. Dit terwijl uit het activiteitenoverzicht een andere indruk ontstaat. In de praktijk blijkt dat er veel wordt samengewerkt met andere (inter-)nationale en lokale instellingen maar dat het moeilijk is die inspanningen en bijdragen te kapitaliseren in een jaarrekening. Andere (internationale) instellingen presenteren wel kunstwerken die bij If I Can't Dance zijn geproduceerd. Zij betalen direct de kosten die daarmee gemoeid zijn. Wellicht is het mogelijk die kosten in de toekomst toch in onze boekhouding te laten zien.

Onze aanvraag bij het Mondriaan Fonds in het kader van de Meerjarenprogramma's Kunstpodia is in 2021 gehonoreerd met een bedrag van € 175.000 per jaar voor drie jaar vanaf 2022.

De subsidie van het Amsterdams Fonds voor de Kunst is toegekend met een bedrag van € 371.324— voor de vier jaar, aangevuld met een jaarlijks accres gekoppeld aan het prijsindexcijfer.

Door het AFK is ook een Innovatiesubsidie van € 40.000 verleend voor het ontwikkelen van een nieuw digitale en fysieke ruimte voor jonge kunstenaars die zich willen bekwamen op performance. Dit bedrag wordt in de jaarrekening van 2022 en 2023 verantwoord.

De bijdragen van het Mondriaan Fonds, het AFK en Ammodo zijn de basis vanwaaruit wij onze doelstellingen kunnen verwezenlijken. Daarnaast moet er iedere keer weer veel inspanningen worden verricht om alle (financiële) afspraken die met de kunstenaars en onderzoekers zijn gemaakt na te kunnen komen. Veel tijd en energie gaat zitten op het gebied van fondsenwerving, het opzetten van coproducties met partners, het continueren van onze educatieve samenwerkingsverbanden en de structuur die aan jonge performers wordt geboden. Iedere keer lukt dat weer, maar wel ten koste van veel tijd, die beter aan bijvoorbeeld communicatie en publiekswerving besteed had kunnen worden. Wij constateren ook dat de subsidies bij de presentatie-instellingen in de beeldende kunst ver achterblijven bij de podiumkunsten.

### *Lasten*

De beheerlasten personeel zijn lager dan begroot. Dit komt door minder kosten van de adviseur. De zakelijke taken worden nu overgenomen door Frédérique Bergholtz, daarin ondersteund door de oud-zakelijk leider Hans Schamlé.

De materiële beheerlasten zijn veel hoger, de niet gerealiseerde btw-voorbelasting zijn hier geboekt.

Bij de activiteitenlasten valt op dat de personeelslasten een stuk hoger zijn. Dit komt met name omdat de kosten van de communicatie nu ook hieronder zijn opgenomen. Bij alle salarissen en freelance-vergoedingen voor de curatoren is de Richtlijn Functie en Loongebouw voor presentatieinstellingen toegepast.

### *Cultureel Ondernemerschap*

If I Can't Dance heeft zich de afgelopen jaren ontwikkeld tot een presentatie-instelling met een belangrijke (inter-)nationale betekenis en reputatie vanwege haar vooruitstrevende programma binnen de beeldende kunst in het algemeen en performance in het bijzonder en haar unieke model van werken via internationale coproductie waarin de maker en zijn/haar werk centraal staat. Cultureel ondernemerschap vertaalt zich bij If I Can't Dance in het feit dat (inter-)nationale coproductie onze belangrijkste strategie is. Deze wijze van werken is fundamenteel voor de organisatie die zonder eigen vaste ruimte opereert en focust op het ontwikkelen en produceren en het lokaal en (inter-)nationaal laten reizen van (performance)projecten. Vrijwel al onze

activiteiten zijn gecoproduceerd met instellingen in Amsterdam, Nederland en internationaal. Op deze wijze zijn wij in staat om ambitieuze producties te financieren en kan een project op meerdere podia worden gepresenteerd en een zo groot mogelijk publiek bereiken.

De Covid-19 crisis is niet aan If I Can't Dance voorbijgegaan. Door de onzekerheden die dit teweeg bracht moest veel meer aandacht besteed worden aan de persoonlijke relaties binnen en buiten de organisatie en ook goed nagedacht worden over de consequenties op korte en langere termijn t.a.v. de publieke presentaties van de projecten. Deze alinea stond ook in ons jaarverslag van vorig jaar, en is nog steeds relevant. Als kanttekening hierbij moet ook gezegd worden dat de omvang van de gevraagde gegevens en de detaillering daarvan een steeds grotere administratieve opgave voor de instellingen wordt. Ook en vooral omdat de vragen dan een deskundig en inhoudelijk antwoord behoeven. Wij signaleren dit overigens niet alleen bij de fondsen, maar ook bij bijvoorbeeld de wettelijke aangescherpte controles door accountants. Daar komt ook nog eens bij dat de volledig terechte verantwoordingen van de diverse codes eveneens veel aandacht vereist. Het wordt daarmee steeds moeilijker voor de instellingen om een balans te vinden tussen het voldoen aan al deze eisen en het realiseren van een hoogwaardig en betekenisvol artistiek programma.

## 2.1 PROFESSIONALISERING

### HR

In 2022 is de HR-Voucher Culturele en Creatieve Sector, die we samen met W139 en Cinedans in 2021 hadden aangevraagd, toegekend. We zijn meteen van start gegaan met adviseurs Nicolien Luttels, Karin Sommerer en Femke Theuws om respectievelijk onze organisatie-structuur te analyseren, beloning en contracten tegen het licht te houden van de Fair Pay Code en aanstaande wetgeving, en intervisie sessies te houden. We werken toe naar het implementeren van deze adviezen in 2023.

### Vertrouwenspersoon

Een ander aspect van de professionalisering van onze organisatie betreft het kunnen aanbieden van een externe vertrouwenspersoon. Samen met de Amsterdamse presentatie-instellingen de Appel, CBK Zuid Oost, Kunstverein, Framer Framed en PAKT hebben we in 2021 stappen ondernomen om gezamenlijk een externe vertrouwenspersoon aan te stellen. Dit initiatief om gezamenlijk op te trekken is ontstaan omdat het voor kleine instellingen moeilijk is om een dergelijke belangrijke functie individueel te regelen. Uitgangspunt is om als kopgroep het voortouw te nemen en als regioplatform voor 2022/23 een abonnement af te sluiten bij LBIV ([www.lbiv.nl](http://www.lbiv.nl)). De kopgroep maakt vervolgens een routekaart die ze kan presenteren aan de overige leden van belangenvereniging Moker/Poi.

## 2.2 ORGANISATIE

### Raad van Toezicht

In 2022 bestond de Raad van Toezicht uit Christa-Maria Lerm-Hayes, voorzitter; Ulrike Erbslöh, penningmeester; Patricia Kaersenhout en Wendelien van Oldenborgh, leden. In overeenstemming met het rooster van aftreden zwaaide Linda van Deursen in 2022 af. Christa-Maria Lerm-Hayes is hoogleraar Moderne en Hedendaagse Kunst- geschiedenis aan de Universiteit van Amsterdam, Ulrike Erbslöh is financieel directeur van Fondation Beyeler in Basel, en Patricia Kaersenhout en Wendelien van Oldenborgh zijn beiden beeldend kunstenaar.

### Team

In 2022 bestond het kernteam uit Frédérique Bergholtz, Directeur-Bestuurder; Hans Schamlé, Zakelijk Adviseur; Marcel van den Berg, IT en Studio; Anik Fournier, Curator Archief en Onderzoek; Sara Giannini, Programma Curator; en Megan Hoetger, Programma Curator. Het ondersteunende team bestond uit Naomi Collier Broms, Assistent Archief en Bibliotheek en Sancha Castro, Assistent Publicaties. Programma-gelieerde teamleden waren Devika Chotoe, Fellow Edition IX; Open Rehearsal Curator Mini Maxwell; en DAI Tutoren Snejanka Mihaylova en Rory Pilgrim.

### Externen

Externe personen van wier diensten wij in 2022 regelmatig gebruik maakten waren Janine Armin, Editor; Edina en Vanessa Bonin, Schoonmaak; Kommerz en Atelier Arthur Haegeman, Digitaal Ontwerp; en Maud Vervenne, Grafisch Ontwerp.

### 3.1 GOVERNANCE CODE CULTUUR

If I Can't Dance is een stichting en hanteert het Raad van Toezicht model. Het bestuurlijke proces (met uitzondering van het toezicht) is in handen van Directeur-Bestuurder Frédérique Bergholtz. De Directeur-Bestuurder en de externe accountant worden benoemd door de Raad van Toezicht. De Directeur-Bestuurder voert i.s.m. ASK de administratie met betrekking tot financiën en personele zaken uit.

De leden van de Raad van Toezicht ontvangen geen vergoeding. De Raad van Toezicht stelt de beloning en andere arbeidsvoorwaarden van de Directeur-Bestuurder vast conform de Wet Normering Topinkomens. Conform de Governance Code Cultuur is een rooster van aftreden ingesteld en wordt deskundigheid, diversiteit en onafhankelijkheid binnen de Raad van Toezicht gewaarborgd.

### 3.2 CODE DIVERSITEIT EN INCLUSIE

If I Can't Dance heeft de Code Culturele Diversiteit ondertekend. Wat betreft de drie p's is die van programma behoorlijk goed op orde en werken we aan de p's van personeel en publiek. Diversiteit en inclusie is stevig geïntegreerd binnen ons programma: organiseerden wij al vroeg (2007) in ons bestaan een symposium over Global Feminisms, sindsdien zijn steeds makers van kleur, met een migratie-achtergrond, uit LGBTI+-gemeenschappen, en/of met een 'beperking' onderdeel geweest van ons programma en hebben we aandacht besteed aan gemarginaliseerde praktijken en aan het discours over dekolonisering.

Ons publiek is zeer internationaal maar nog niet voldoende divers. We moeten ons er sterker van bewust worden, en leren hoe dit om te zetten in handelen, dat veel mensen en groepen ver van kunst af staan. We blijven in ons programma, in onze educatie- en talentontwikkelingsprojecten en in onze communicatievormen en – platformen zoeken naar aanknopingspunten om meerstemmigheid te bereiken en verbindingen te maken met diverse gemeenschappen, versterkt door het verder uitbouwen van onze online-activiteiten.

Wat betreft de p van personeel: ons team bestaat uit mensen met verschillende nationaliteiten (artistiek team: Amerikaans, Canadees, Italiaans en Nederlands), verschillende generaties, en kent een grote vertegenwoordiging van vrouwen. Het merendeel van onze teamleden behoort tot de eerste generatie die een universitaire studie heeft afgerond. Diversiteit binnen het team hebben we kunnen vergroten met de aanstelling van de Open Rehearsal Curator en de Fellow Edition IX.

Als reizende instelling hebben wij een vierde 'p', die van partners. Binnen Amsterdam lukt het ons behoorlijk goed om met partners samen te werken met een cultureel diverse achterban. Ons streven naar een versteviging van onze lokale verankering waaraan we de afgelopen jaren hebben gewerkt met als oogmerk een verbreding binnen ons publieksbereik, hebben we het afgelopen jaar een diversiteits-impuls kunnen geven.



### 3.3 FAIR PRACTICE CODE

Voor alle functies volgen we de Richtlijn Functie- en Loongebouw Presentatie-instellingen Beeldende Kunst. Dit geldt ook voor de contracten met de zzp'ers. De periodieken ontlene n we aan de CAO voor Theater en Dans.

## IV.

# PARTNERS

In 2022 hebben wij met de volgende partners samengewerkt om onze producties te realiseren en te tonen:

- Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten (AHK), Amsterdam
- ArtEZ, Arnhem
- Auto Italia, Londen
- CBK ZUIDOOST, Amsterdam
- Chelsea Space, Londen
- Dutch Art Institute (DAI), Arnhem
- Gerrit Rietveld Academie, Academie
- Gessnerallee, Zürich
- Haus der Kulturen der Welt (HKW), Berlijn
- Hopscotch Reading Room, Berlijn
- Ja Ja Ja Nee Nee Nee, Amsterdam
- Le Confort Modern, Poitiers
- LIKEMINDS, Amsterdam
- San Serriffe, Amsterdam
- Sound Light Colour, Amsterdam
- SPUI25, Amsterdam
- Universiteit van Amsterdam, Amsterdam
- Performing Arts Forum (PAF), Saint-Erme-Outre-et-Ramecourt
- Poetry Project, New York
- Western Front, Vancouver

**Edition VIII – Ritual and Display (2019–21)****Sands Murray-Wassink**

- Bennett, Alex, "Sands Murray-Wassink 'I am not American (I love Adrian, I miss Carolee, I follow Hannah)", *Flash Art*, 2022. <https://flash---art.com/2022/03/sands-murray-wassink-2>.
- Bosma, Dagmar, "Ik wil een constant orgasme in een prachtig lichaam", *Mister Motley*, 2021. <https://www.mistermotley.nl/ik-wil-een-constant-orgasme-in-een-prachtig-lichaam>.
- Calderón, Amalia, 'The Type of Archon I want to be is a Bandit – Report from Inside the Gift Science Archive', *Networks of Care, neue Gesellschaft für bildende Kunst*, 2021.
- Ekker, Jan Pieter, "De inktzwarte schilderijen van Natasja Kensmil naast de hartjes, paarden en eenhoorns van Sands Murray-Wassink", *Het Parool*, 2023. <https://www.parool.nl/kunst-media/de-inktzwarte-schilderijen-van-natasja-kensmil-naast-de-hartjes-paarden-en-eenhoorns-van-sands-murray-wassink>.
- Epps, Philomena, "Sands Murray-Wassink – Auto Italia", *Artforum*, 2022. <https://www.artforum.com/picks/sands-murray-wassink-87939>.
- Hoetger, Megan, 'Learning from Gift Science Archive', *Networks of Care, neue Gesellschaft für bildende Kunst*, 2021.
- Leij, Machteld, "Het kriebelt, het draait, het worstelt en geurt – Rijksakademie Open Studios 2021", *Metropolis M*, 2021. [https://www.metropolism.com/nl/reviews/43790\\_het\\_kriebelt\\_het\\_draait\\_het\\_worstelt\\_en\\_geurt\\_rijksakademie\\_open\\_studios\\_2021](https://www.metropolism.com/nl/reviews/43790_het_kriebelt_het_draait_het_worstelt_en_geurt_rijksakademie_open_studios_2021).
- Nouwens, Titus, "Sands Murray-Wassink: *In Good Company*", *The Brooklyn Rail*, 2021. <https://brooklynrail.org/2021/06/artseen/Sands-Murray-Wassink-In-Good-Company>.

**MPA**

- Zeqo, Arnisa, "To Keep the Fire Alive – MPA at Kunstfort bij Vijfhuizen", *Metropolis M*, 2021. [https://www.metropolism.com/nl/reviews/45226\\_to\\_keep\\_the\\_fire\\_alive\\_mpa\\_at\\_kunstfort\\_bij\\_vijfhuizen](https://www.metropolism.com/nl/reviews/45226_to_keep_the_fire_alive_mpa_at_kunstfort_bij_vijfhuizen).

**Le Nemesiache – Giulia Damiani**

- Black-Barnett, Josseline, "Interview with Giulia Damiani: From the Volcano to the Sea", *Umbigo Magazine*, 2021. <https://umbigomagazine.com/en/blog/2021/01/12/entrevista-com-giulia-damiani-from-the-volcano-to-the-sea/>.

- De Leij, Noortje, "From the Volcano to the Sea", *De Witte Raaf* (Edition 209), 2021. <https://www.dewitteraaf.be/artikel/from-the-volcano-to-the-sea/>.
- Exit Express, "Feminismo Italiano en Amsterdam", *Exit Express*, 2021. <https://exit-express.com/feminismo-italiano-en-amsterdam/>.
- Miralda, Àngels, "From the Volcano to the Sea. The Feminist Group Le Nemesiache in 1970s and 1980s Naples", *Artforum*, 2021. <https://www.artforum.com/picks/from-the-volcano-to-the-sea-the-feminist-group-le-nemesiache-in-1970s-and-1980s-naples-84865>.
- Van Schaik, "Een feministisch gebruik van mythevertellingen – Giulia Damiani doet onderzoek naar collectief Le Nemesiache (1970)", *Metropolis M*, 2021. [https://www.metropolism.com/nl/features/42479\\_een\\_feministisch\\_gebruik\\_van\\_mythevertellingen\\_giulia\\_damiani\\_doet\\_onderzoek\\_naar\\_collectief\\_le\\_nemesiache\\_1970](https://www.metropolism.com/nl/features/42479_een_feministisch_gebruik_van_mythevertellingen_giulia_damiani_doet_onderzoek_naar_collectief_le_nemesiache_1970).

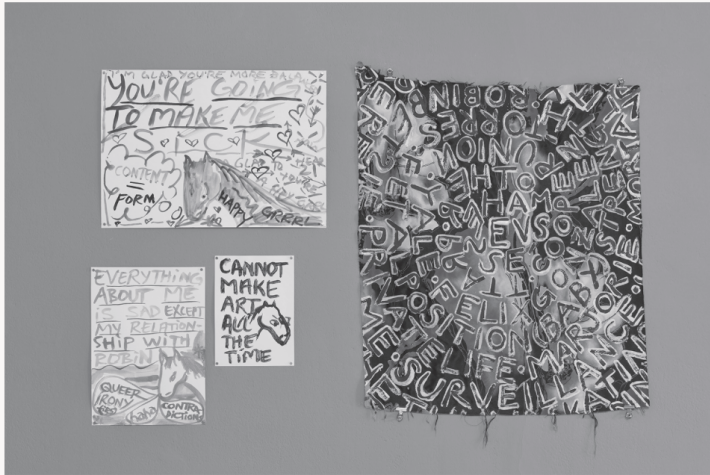
### **Lisa Robertson**

- Brady, Andrea, "Refuse to be useful", *London Review of Books*, 2022. <https://www.lrb.co.uk/the-paper/v44/n15/andrea-brady/refuse-to-be-useful>.
- Klee, Louis, "'Reading is Like Dreaming': An Interview with Lisa Robertson", *Sydney Review of Books*, 2022. <https://sydneyreviewofbooks.com/interview/lisa-robertson/>.
- Michaelson, Tess, "Practices of Community in Lisa Robertson's *Anemones: A Simone Weil Project*", *Chicago Review*, 2022. <https://www.chicagoreview.org/practices-of-community-in-anemones-a-simone-weil-project/>.
- Southall, Oliver, "Lisa Robertson's *Anemones*: A Review", *Effects Journal*, 2022.

•REVIEWS

## Sands Murray-Wassink “I am not American (I love Adrian, I miss Carolee, I follow Hannah)” *Auto Italia / London* by [Alex Bennett](#)

March 8, 2022



① 2 3 4

Sands Murray-Wassink, *You're Going to Make Me Sick*, 2021; *Everything About Me Is Sad*, 2021; *Cannot Make Art at the Time*, 2017; EVA HESSE's *MOTHER*, 2012. Installation view of "I am not American (I love Adrian, I miss Carolee, I follow Hannah)", Auto Italia, London, 2022. Photography by Henry Mills. Courtesy of the artist and Auto Italia, London.

In what ways is a mind a body? The one inextricably feeds the other, yes, but there are many minds and many bodies, one self and our selves. Being open to the world might increase your chances of getting lost in it, but one feels in response to Sands Murray-Wassink's exhibition at Auto Italia, "I am not American (I love Adrian, I miss Carolee, I follow Hannah)," that such openness is constitutive of being someone, someone in relation with others. Not quite lost, then, but found.

The exhibition is the final chapter of Murray-Wassink's collective performance of archiving, culminating concurrently with the launch of *Gift Science Archive* – a database cataloguing a twenty-five-year practice with almost 2,500 works. Across painting, photography, writing, ephemera, and performance, Murray-Wassink's work and archive is, as the exhibition title suggests (with its dedications to artists Adrian Piper, Hannah Wilke, and his friend and mentor Carolee Schneemann), polyphonic, personal, and intimately of the relational force of living. His daily production is often situated within the domestic; he creates paintings as accumulative notations spilling with feeling, correspondence, and reflection across intersectional feminisms and queer influences (several pages on view list such lodestars). The temptation to read this as an unbridled sensation of process would eclipse its psychological effort. It is a swift reminder that writing, say, "I have a right to be happy," is never simple nor easy. The work very much speaks for itself.

Frequently, it has to do with the body and representation, wanting to fall outside of codification or even outside of the figurative. An opening work on paper, *gay structure* (2001), shows a black grid overcome by an abundance of chaotic, multicolored scribbles. The rampant, swimming scrawl lavishes resonance and pertinacity within a mess of emotion, sexuality, and identity. Murray-Wassink's text can be its own figuration,

The opposing incarnadine wall is a panoply of A4 clippings from French and Dutch gay liberation magazines of the 1980s, predominantly of male nudes, anonymous torsos, and advertising. The constellatory structure of pumped chest and occasional ass is licked all over in Murray-Wassink's quick semantics, gaped with feeling: "MY BRAIN DOES NOT WORK LIKE YOUR BRAIN," "WEAK, SICKLY," and "GLAMOUR IS SO UNDERESTIMATED." In this brisk palette of emotion, the imagery of manicured representativity is shot through with anguish, insecurity, and doubt – even in this, there is conviction. Other paintings stir uncertainty and self-awareness with a joyful infusion of sweetness and confidence, such as pages letterheaded "Sands Murray's Personal Artistic Business" reading: "you're not alone," "I take myself seriously," and "I look ~~much~~ even better when I smile."



① 2 3 4 5 6

Sands Murray-Wassink, *Growing older (Nikki)*, 2001. Pen and poster marker on paper. 29,7 x 42 cm. Installation view of "I am not American (I love Adrian, I miss Carolee, I follow Hannah)", Auto Italia, London, 2022. Photography by Henry Mills. Courtesy of the artist and Auto Italia, London.

Murray-Wassink's lack of editing gives the work its emotional torque and genuine capaciousness. To say the least, an artist is also a person, and Murray-Wassink accounts for this unabashedly, often using art as therapy. The back room feels like the exhibition's core, consisting of two archive vitrines and six "Heart Drawings" (2001-2): coffee-stained paper brimming edge-to-edge in handwriting, effervescing with a stream of consciousness and sealed like tokens by a marker-pen heart. The vitrines, meanwhile, hold many precious objects such as: a bottle of Coco Mademoiselle; a photograph of scans from Hannah Wilke's labia-studded self-portraits; a small glass foal



1 2 ③ 4

Sands Murray-Wassink, "I am not American (I love Adrian, I miss Carolee, I follow Hannah)". Installation view at Auto Italia, London, 2022. Photography by Henry Mills. Courtesy of the artist and Auto Italia, London.



CRITICS' PICKS LONDON

## Sands Murray-Wassink

Auto Italia

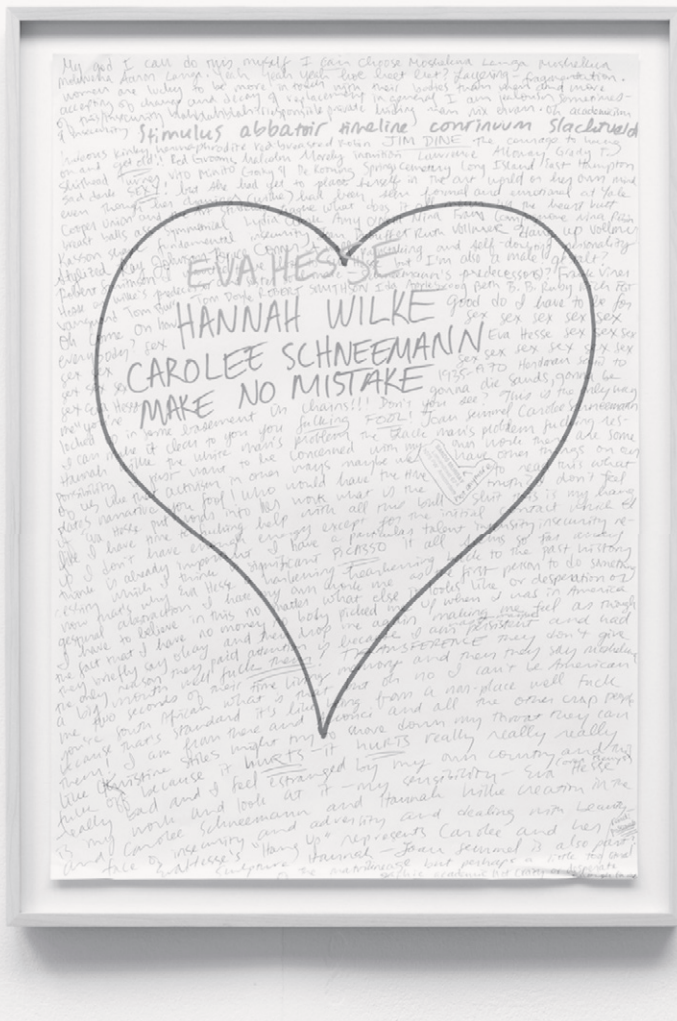
44 Bonner Road

January 14, 2022 - March 6, 2022

By Philomena Epps

Other text-based pieces feature phrases painted over pages torn from vintage gay periodicals, and there is a romantic series of framed felt tip drawings of the male arsehole, one of which reads “LIFE-SHARING LOVE-MAKING LOVE-OPENING.” Horse stickers and miniature glass figurines can be found in vitrines alongside photographic self-portraits, perfume bottles, ephemera, and excerpts from Murray-Wassink’s artist book: the unfiltered, stream-of-consciousness *Profeminist WHITE FLOWERS* (2007), printed on lilac and lemon sheets of paper.

As suggested by the show’s subtitle—“I love Adrian, I miss Carolee, I follow Hannah”—Murray-Wassink generously invokes the friendship and influence of countless others on his art. This gratitude is most palpable in the series of coffee-stained “heart drawings,” (2001–2) where the names of Carolee Schneemann, Eva Hesse, and Hannah Wilke are placed inside large illustrated hearts, interrupting scribbled reams of writing. Extensive typed-up lists of “crucial, generative artists” and his “gay male icons” are pinned to the wall. Quotes from Andrea Dworkin, Clarice Lispector, and Adrian Piper are painstakingly copied out by hand. Murray-Wassink’s candour and confessional declarations rub against the straightforward survey format, complicating the exhibition’s archival aesthetic with intimate personal and psychological associations.

Sands Murray-Wassink, *My God*, 2002, marker pen and biro on paper, 26 x 19".

SHARE

In a pearlescent heather-purple painting that covers an entire gallery wall, Sands Murray-Wassink has depicted a shooting star, flowers, and two sweet-looking ponies, mid-gallop, with elongated spindly legs and swishy tails. These cartoonish horses are found throughout the show—as emotional alter egos or spirit animals—with the artist’s idiosyncratic equine character inhabiting numerous works on paper. A kind of therapeutic and intuitive automatic writing, these untitled and undated sketches are typically inscribed with vulnerable, unabashed declarations on making art, mental health, and queer sexuality: “TIRED (coming to terms with myself)”; “EVERYTHING ABOUT ME IS SAD EXCEPT MY RELATIONSHIP WITH ROBIN”; “CANNOT MAKE ART ALL THE TIME.”



MPA, 'Fire for Water', Kunstfort bij Vijfhuizen, 15 and 16 October 2021. Photo: Konstantin Guz, courtesy If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution

## To Keep the Fire Alive — MPA at Kunstfort bij Vijfhuizen

Arnisa Zeqo

10.11.2021

recensie

*Fire for Water* is the result of two years of research within the broader context of If I Can't Dance's Edition VIII program on 'Rituals of Display' (2019 – 2021) and was developed through weekly zoom calls between Los Angeles and Amsterdam during the pandemic. As part of the research process, earlier this year MPA also spent a whole week 'living' in the bunker where the performance ultimately took place. Kunstfort bij Vijfhuizen, now an art space, is in fact a complex of concrete fortifications that were built at the end of the 19th century as part of the former defense line of Amsterdam.

As visitors, we get a glimpse of the different indoor and outdoor spaces that constitute this location. We meet at the offices of If I Can't Dance in Amsterdam and are handed over a mysterious timed script that lists three moments: 'beach waves to, the dream at the fort, follow the hen to the end'. We then enter a bus that brings us to Kunstfort. Around twenty of us listen to a playlist of pop music and sea waves compiled by MPA and chat immersed in a school trip atmosphere. As we arrive, we are welcomed by the curator and the organizers and walk through the green grass and trees that grow around and above the bunker. Suddenly, I see a fire of wood burning in a large metal basin. As we arrive at the doors of the bunker, we are invited to take off our coats and enter. Inside, a diffused red neon light gives vision to an elliptically set line of chairs, as if we were to attend a fashion show.



MPA, 'Fire for Water', Kunstfort bij Vijfhuizen, 15 and 16 October 2021. Photo: Konstantin Guz, courtesy If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution



Buy the latest issue

Subscribe

# Practices of Community in Lisa Robertson's *Anemones: A Simone Weil Project*

By Tess Michaelson

October 3, 2022

What exactly Lisa Robertson's new *Anemones: A Simone Weil Project* is and where it exists are questions the work resists. The slim, almost zine-like collection loosely assembles an eclectic variety of texts, including letters, augmented translation, extended annotation, essays, and primary documents all excerpted from *wide rime*, Robertson's ongoing investigation into medieval troubadour poetics as both praxis and form. In other words, *Anemones* is a document of community, where authorship is not located in Robertson alone but exists most palpably in movements and spaces of exchange.

"nurture and fulfill the complexity of an immanent ability, we sometimes need to withdraw from perceivable action and discourse" (17). Robertson makes an important distinction with the qualifying "perceivable"—one remembers Nemer's private deliveries. It is not action itself that Weil and Robertson take issue with as detrimental to personal, creative, or intellectual development: the girl is not idle. It is rather action produced for the consumption of others that threatens the work.

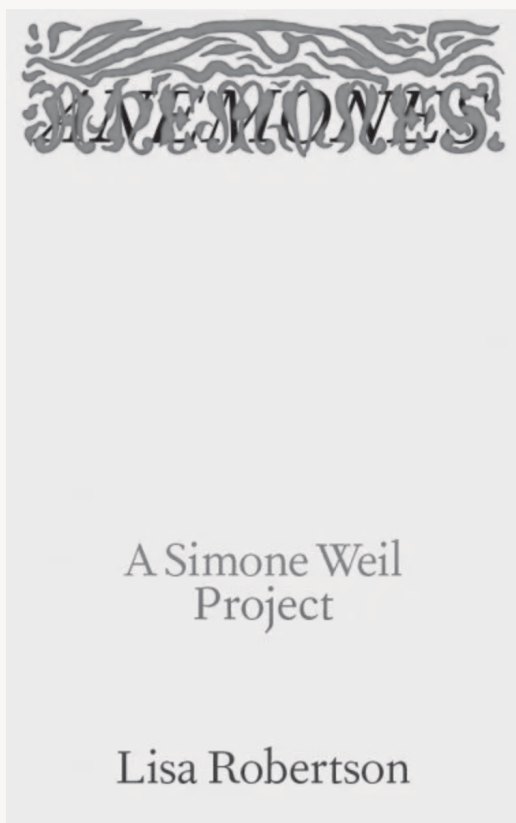
When Robertson talks about withdrawal, both in her own terms and in Weil's, she's talking about a return to practice, where one moves away from talking about their work, showing or performing it to the privacy and indeterminacy of being and becoming with it. Performance remains a valuable tool of political resistance, though it is perhaps more easily disposed toward a capitalist agenda than practice. However, Nemer's floral actions, in their privacy and unfinishedness, are a good example of the way performance can resist the demand for public consumption and legibility.

In *Anemones*, Robertson reminds us that one must, at times, turn inward. One must withdraw not from one's community but from one's audience, and resist the capitalist compulsion to produce rather than practice.

Notes:

[1] Pierre Hadot, *Philosophy as a Way of Life*, trans. Michael Chase (Oxford: Blackwell Publishing, 1995), 279. Quoted in Robertson, *Anemones*, 40.

[2] This remark by Weil is taken from Simone Pétrement, *Simone Weil: A Life*, trans. Raymond Rosenthal (New York: P **PAGINA 24** Books, 1976), 31–33. Quoted in Robertson, *Anemones*, 31.



Letters between Robertson and artist and researcher Benny Nemer bookend the collection. It's here where we learn about Robertson's enlistment of Nemer to perform a series of "floral actions." In these performances, Nemer crafts delicate and architectural anemone

bouquets and delivers them, along with a letter from Robertson, to the seven writers to whom the book is dedicated. Robertson and





thewhitepube • Volgend  
Auto Italia South East



thewhitepube • Bewerkt • 107 w.  
popped into @autoitalialive last friday to see: I am not American (I love Adrian, I miss Carolee, I follow Hannah), a chunky archive of a show by Sands Murray-Wassink @extrait\_sands

I'd never heard of this artist before, never had the pleasure of spending time with his work, but I was really glad to find new good energy in this show. Between little snippets: drawings, scribbles, letters, diary entries typed up neat and printed out on A4, lists and lists and lists of names to hold close - it built up into this wide sprawling web of things that felt so natural n casual BUT also so careful.



I think sometimes it can feel trite to dwell on the relational aspects of making art? Like ahhh yes, we live in a society, a system, an interconnected web of friends/acquaintances/colleagues/lovers/fans/heroes - the art world is so social who knew who knew. But I think it was really nice to see that depicted with energy and dedication, as well as this subtle aesthetic flare, style as well as social substance. Felt like a good show to dwell on those thoughts with, honouring the people that make us and letting their influence on our work peep into view, become legible and part of the meaty middle of what we pop out into the world. We inherit our work from generations before us, we can commune with them, with our social webs, we can



LOVE TEXT IN AN EXHIBITION. GIVE WORDS TO GRIP ON TO!!! I liked the horses too - I am vvv obsessed with the figure of the cowboy, n horses are cowboy adjacent/Bella Hadid horse girl energy. Like horse as totem, icon for something else (something I'm not sure how to name atm). I also liked that my sweatshirt kinda matched the enormous scribbly horse on the wall lmaoooo

This is a good show to visit with art friends! Pop in on the weekend before u go to brunch! Laugh w each other while u go round! Hold ur friends' hands! Tell them they mean sm to you!! Buy them an early Valentine's gift!!!! We would be nothing without the people who make us!!!!



876 vind-ik-leuks  
31 januari 2022

PAGINA 25



Giulia Damiani, 'From the Volcano to the Sea. The Feminist Group Le Nemesiache in 1970s and 1980s Naples' te zien in Rongwong t/m 17 januari 2021, tentoonstellingsoverzicht. Courtesy: If I Can't Dance. Foto: Baha Görkem Yalim

## Een feministisch gebruik van mythevertellingen — Giulia Damiani doet onderzoek naar collectief Le Nemesiache (1970)

Minke van Schaik

08.01.2021

feature

Vorig jaar presenteerde Damiani voor If I Can't Dance haar onderzoek middels een *orography*: een woord dat samengesteld is uit *oros* ofwel “berg” en *γραφειν*, “schrijven of beschrijven”. Ze wortelde haar voordracht in het landschap van- en rond Napels: een regio waar vanaf 1970 het open feministische collectief Le Nemesiache actief was. De groep, waar uitsluitend vrouwen aan deelnamen, dankte haar naam aan de Griekse godin Nemesis: de godin van de gerechtigde wraak. Oprichter van het collectief was filosoof, kunstenaar en schrijver Lina Mangiacapre, die in kunst en literatuur de mogelijkheid zag de vrouwelijke strijd voor gelijkheid een nieuwe, belichaamde, impuls te geven. Damiani doet speculatief onderzoek naar de archieven van Le Nemesiache, bestaande uit documenten, films en performances, dat zij aanvult met interviews en theorie. Damiani lichte haar proces toe tijdens een tweede presentatie afgelopen oktober, uitgezonden doormiddel van een livestream vanuit de tentoonstelling in Rongwong. Het project is onderdeel van de *Ritual and Display* serie van If I Can't Dance, waarin verschillende kunstenaars en onderzoeker worden uitgenodigd na te denken over de manier waarop ritueel doorwerkt in performatieve methoden van het tentoonstellen. Vanuit deze verschillende presentatievormen van het project valt de belichaamde onderzoeksmethode te destilleren die Damiani gebruikt, en die bijdraagt aan een breder begrip van performance kunst.



Giulia Damiani, 'From the Volcano to the Sea. The Feminist Group Le Nemesiache in 1970s and 1980s Naples' te zien in Rongwong t/m 17 januari 2021, tentoonstellingsoverzicht. Courtesy: If I Can't Dance. Foto: Baha Görkem Yalim



Giulia Damiani's lezing en presentatie 'Le Nemesiache' in het kader van 'Not Yet Shebang', Amsterdam, 26 Oktober 2019. Foto: Marcel de Buck

**Samia Henni**

- Bhoot, Mrinmayee, “Historian and curator Samia Henni on staging acts of ‘Performing Colonial Toxicity’”, *Stir World*, 2024. <https://www.stirworld.com/inspire-conversations-historian-and-curator-samia-henni-on-staging-acts-of-performing-colonial-toxicity>.
- Bitkina, Anna, “Performing Colonial Toxicity: A Conversation with Samia Henni”, *Metropolis M*, 2024. [https://metropolism.com/nl/feature/51319\\_performing\\_colonial\\_toxicity\\_a\\_conversation\\_with\\_samia\\_henni/](https://metropolism.com/nl/feature/51319_performing_colonial_toxicity_a_conversation_with_samia_henni/).
- Hoetger, Megan, “Video: Megan Hoetger in conversation with Samia Henni”, *Framer Framed*, 2023. <https://framerframed.nl/en/dossier/video-megan-hoetger-in-gesprek-met-samia-henni/>.
- Jungsik Vormeer, Joost, “Een archief in je hoofd”, *Mister Motley*, 2023. <https://www.mistermotley.nl/een-archief-in-je-hoofd/>.
- “Uncovering the Dark Legacy of Nuclear Colonialism with Samia Henni”, *Framer Framed Podcast*, 2023. <https://framerframed.nl/en/dossier/podcast-het-ontdekken-van-de-donkere-erfenis-van-nucleair-kolonialisme-met-samia-henni>.
- Vandenbergen, Wolfram en Thys, Frederik, “Voorbij de leegte van de woestijn”, *GLEAN*, 2024. <https://archieff.glean.art/expo/voorbij-de-leegte-van-de-woestijn>.

# VI.

# DOCUMENTATIE

## 1.1 PRODUCTIONS / COMMISSIONS

Black Speaks Back	29
Jessika Khazrik	32
Constantina Zavitsanos	35

## 1.1 PRODUCTIONS / PERFORMANCE IN RESIDENCE

Susanne Altmann	38
Samia Henni	41
Nuraini Juliastuti	44

## 1.1 FIELD OF INQUIRY

Radio Emma broadcasts	48
Performance	49
Library Exhibition	50

## 1.2 + 1.4 STUDIO

ificantdance.studio	53
Open Studios	54
Accessibility / Toolbar	56

## 1.3 TALENTONTWIKKELING EN EDUCATIE

Open Rehearsal — Cycle 1	58
Open Rehearsal — Cycle 2	60
Workshop Dutch Art Institute (DAI)	61
Workshop School voor Nieuwe Dansontwikkeling (SNDO)	62

## 1.5 ON TOUR

Sands Murray-Wassink (London)	63
MPA (Zürich)	65
Derrais Carter (Berlin)	67
Sara Giannini (Amsterdam)	69

# BLACK SPEAKS BACK

EDITION IX  
BODIES AND  
TECHNOLOGIES  
(2022-23)

1.1  
PRODUCTIONS /  
COMMISSION

*Zwarte Ibis: The Spirit of Black Intimacies* is a multidisciplinary, audio-visual tale that explores life in a Black body and its conditioned intimacy in times of explicit (racialised) state surveillance. How do Black people navigate the intimate sphere in a context where their bodies are heavily politicised and under constant interrogation? *Zwarte Ibis* offers responses through literary and audio-visual research, as well as Kitchen Table Talks—staged gatherings that happened through fall 2022 and hold space for on-the-ground dialogue with Black people about their lived and embodied experiences. The collective then embarks on the making of their film, which, like their *EUPHORIA* (2018), is created with Black creators, artists and grassroots media productions. The film tackles hyper-sexualisation, cultural fragmentation and collective remembrance, playing with the blurry lines between intimacy and sexuality, freedom and conditioning, individual and collective, myth and reality, and more. Working in the interstices of these binaries, it experiments with visual and sonic metaphors that might help picture the dynamics of Black love, intimacy and pleasure as they unfold through ‘technologies of intimacy’, from social media or internet dating to practices of hacking the preset codes of normative love.

*Zwarte Ibis: The Spirit of Black Intimacies* is commissioned by If I Can’t Dance, I Don’t Want To Be Part Of Your Revolution and co-produced with CBK Zuidoost, with additional support from the Stimuleringsfonds.

IMAGES (P. 30+31):

**Black Speaks Back**, *Zwarte Ibis: The Spirit of Black Intimacies* (2022), screening and performance. Photo’s: Maarten Nauw.

Has your Blackness formed your experience of intimacy ?





# JESSIKA KHAZRIK

EDITION IX  
BODIES AND  
TECHNOLOGIES  
(2022-23)

1.1  
PRODUCTIONS /  
COMMISSION

Spanning music, performance and hypermedia environments, قرابادي ن *Pharmakopoeia* is a long-term interdisciplinary project that probes the interlinks and common origins of remedies, medicine and media. *Pharmacopoeia* denotes a formulary of shared remedies that would, up until some centuries ago, thoroughly instruct on how to identify ailments and prepare compound medicines. If we were to revisit these medical monographs from 'modern' disciplinary lenses, many would be regarded as operating at the intersection of medicine, magic, agriculture, music, science, alchemy, ecotoxicology, astrology and cryptography. While some pharmacopoeia circulated for millennia mixing and listing in an accretive manner a variety of pharmacognostic resources and recipes, modern pharmacopoeia are usually published by governmental authorities and/or pharmaceutical regulatory bodies for the purpose of proprietary and territorial standardisations.

Khazrik's قرابادي ن *Pharmakopoeia* attests to a transmillennial circulation of knowledge and continuously unfolds through diverse iterations, which are critically inspired by fields of medicine, machine learning, and music, but also science and technology studies, feminist philosophy of science, law and medical anthropology. With *If I Can't Dance*, Khazrik explores the divinatory afterlives and militarised roots of biomedical practices of sonification, sensing, imaging and anamnesis. In particular, she studies the points of convergence between the history of science and the history of magic through fieldwork and rehearsals in environmental medicine research centres and scientific laboratories. This trajectory is conceived to culminate in a theatrical congregation and hyper-media club experience, which gathers different practitioners and practices encountered along the way.

قرابادي ن *Pharmakopoeia* is commissioned by *If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution* and co-produced with Iaspis, Stockholm, Het Hem and Sonic Acts, Amsterdam.

IMAGES (P. 33+34):

**Jessika Khazrik**, نيدابارق *Pharmakopoeia* (2022), essay-performance.  
Photo's: Maarten Nauw.





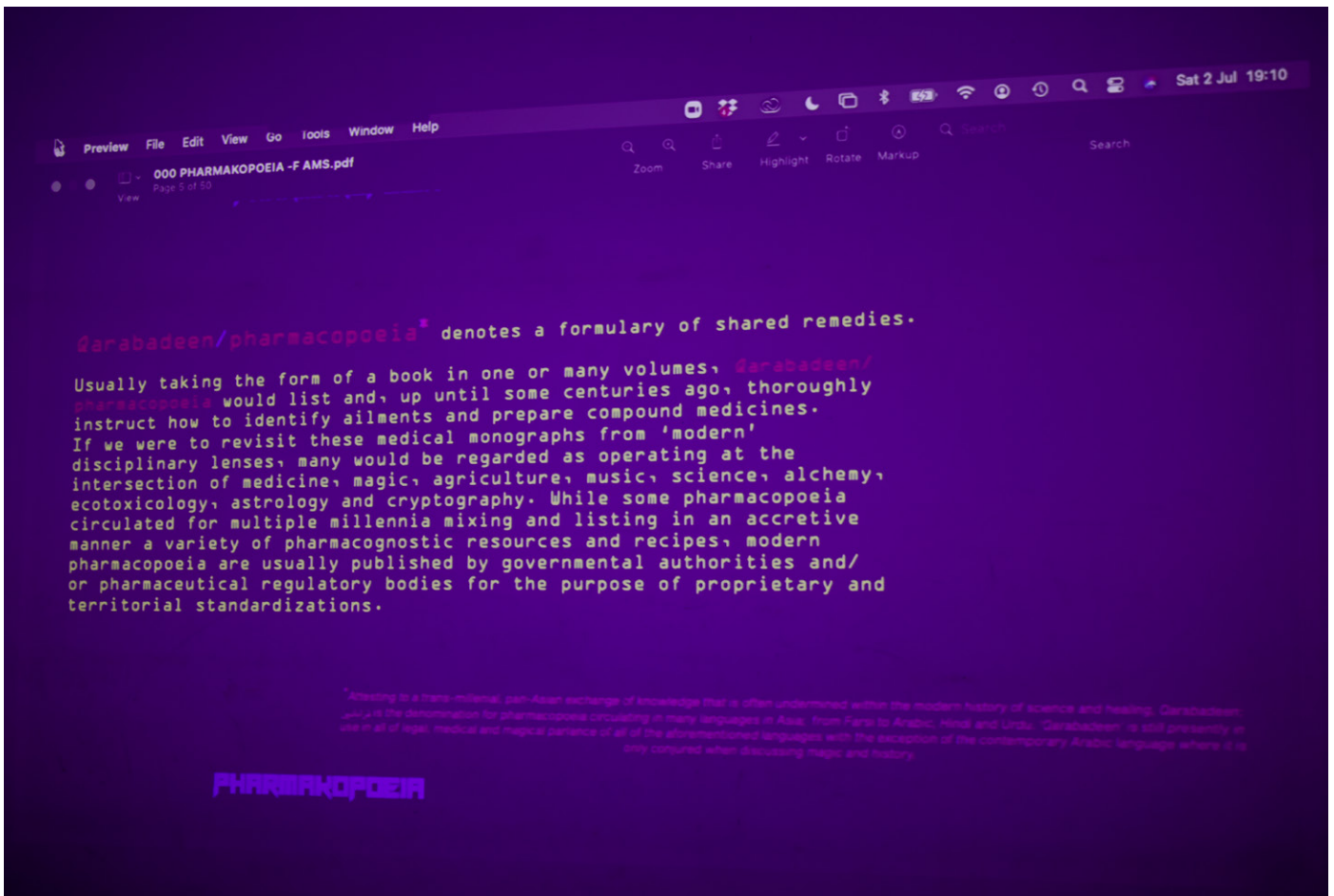
Listen to your confusion

Listen to any rumbling thoughts that you have but you might not usually not give them much time because they are not well formulated or they don't make much sense. From personal doubt about who you are in relation to others to general anxieties in regards to our times.

Articulate this confusion in whatever way you can in any language you want without being saved but feeling comfortable enough to share with others.

(You can record it with your mobile and send to [mattin@mattin.org](mailto:mattin@mattin.org), either with your name or anonymously. This exercise can also be done collectively.)





# CONSTANTINA ZAVITSANOS

EDITION IX  
BODIES AND  
TECHNOLOGIES  
(2022-23)

1.1  
PRODUCTIONS /  
COMMISSION

Heat is commonly thought of as the warmth emanating from individual bodies, which can be measured for observance by an audience. Deviating from this line of thought and referring to the scientific definition of heat as transfer of energy amongst systems, Zavitsanos wishes to image the felt, shared qualities of heat among bodies in space beyond sight and fixed form. In so doing, the artist insists upon a 'hapticality' beyond, below and before the invariable idea of a 'body' cast by Enlightenment thought. Deriving from the Greek term *haptikos*—that means pertaining to the sense of touch—with 'hapticality' the artist refers to the notion introduced by theorists Fred Moten and Stefano Harney of a shared form of somatic knowledge, 'a feeling through others, a feel for feeling others feeling you'.

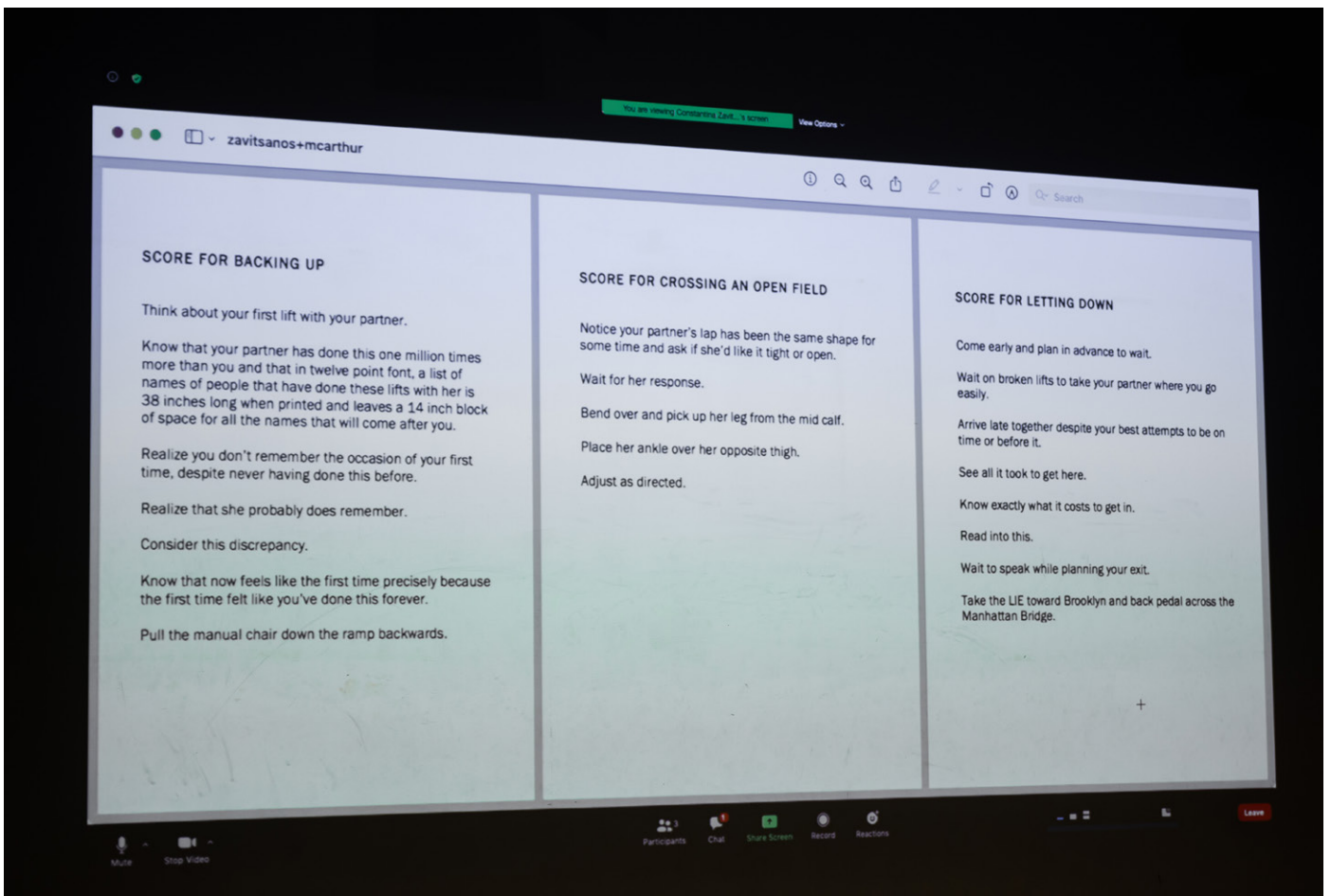
Accordingly, the experimentation in *Entrophy* is geared towards the inception of a spatial performative installation through technologies such as infrared light, binaural sound, haptic infrasonic and written scores. Infrared light and infrasound materially unravel at the perceived limits of the sensorial, opening up sight and sound to a dimension of feeling. Written scores—intended as sets of instructions for bounded and infinite reproduction—break apart the idea of individuated authorship, performing interdependency and the conviviality of art and life. As a way to further the implications of interdependency and hapticality, the project is developing through conversations and in various forms of collaboration with other artists, practitioners and theorists.

*Entrophy* is commissioned by If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution and presented at Splendor, Amsterdam.

IMAGES (P. 36+37):

**Constantina Zavitsanos**, *Entrophy* (2022), lecture-performance.  
Photo's: Maarten Nauw.





# SUSANNE ALTMANN

EDITION IX  
BODIES AND  
TECHNOLOGIES  
(2022-23)

1.1  
PRODUCTIONS /  
PERFORMANCE  
IN RESIDENCE

In the post-revolutionary climate of soonto-be Soviet territories (c.1918), Communism flashed up as a model that led artists away from classical ideas of the autonomous work. Artistic production moved towards collective all-encompassing installation, participatory performance and 'intermediality', as well as applied arts from textile-making to product design. At this historical turn, industrialisation and its technologies were not yet part of a rigidified party ideology and were welcomed enthusiastically by artists, including women, who took on an incredibly active role in the building of this new society. To this day, their work has not been adequately recognised.

*When Technology Was Female* aims to identify the visual and intellectual continuity among women artists in the erstwhile Eastern Bloc and former Yugoslavia. Starting from the brief period of the Soviet avant-garde after the First World War, it traces the period up through the 1960s when new generations of women artists in East Germany and the broader Eastern Bloc, as well as in Yugoslavia, began to reassess their role(s) and their aesthetic 'performance' of femininity. Their works and ways of working were informed by Soviet avantgarde media experimentation—principles now critically devoid of promises of the Communist machine age.

*When Technology Was Female* is commissioned by If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution and developed in conversation with educational partners at the Amsterdam School for Heritage, Memory and Material Culture, University of Amsterdam, and the Netherlands Institute for Cultural Analysis, as well as with generous research support from the Goethe Institutes Amsterdam, Rotterdam, and Thessaloniki.

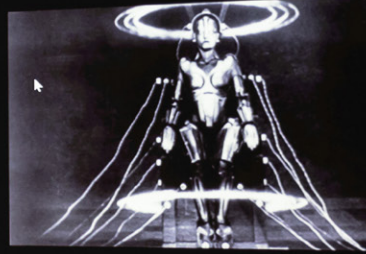
IMAGES (P. 39+40):

**Susanne Altmann**, *When Technology Was Female: A Cultural Investigation of Former Socialist Europe, 1917-89 and After* (2022), lecture. Photo's: Maarten Nauw.

Representation of Soviet women in the style of Socialist Realism starting ca 1930 (here 1943/ 1967)



Aelita, Queen of Mars – costume by Aleksandra Ekster 1924  
Metropolis by Fritz Lang 1927 – the machine woman



evgeny roemer (1930-2021): Crane Operator (before 1963)  
Self-portrait at Technical High School Dresden, 1952





# SAMIA HENNI

EDITION IX  
BODIES AND  
TECHNOLOGIES  
(2022-23)

1.1  
PRODUCTIONS /  
PERFORMANCE  
IN RESIDENCE

Between 1960 and 1966, the French colonial regime detonated four atmospheric atomic bombs, thirteen underground nuclear bombs and conducted other nuclear experimentations in the Algerian Sahara, whose natural resources were being extracted. France's secret nuclear weapons programme occurred during and after the Algerian Revolution, or the Algerian War of Independence (1954–62). The toxification of the Sahara resulting from France's imposed toxic imprints and irrevocable nuclear blasts spread radioactive fallout across Algeria, North, Central and West Africa, and the Mediterranean (including southern Europe), causing irreversible contaminations among living bodies, cells and particles, as well as in the natural and built environments. The historical details and ongoing impacts of this nuclear history remain largely unknown, tenaciously hidden by the French state behind a wall of red ink 'classified' stamps. The 'official' archive is, thus, mostly marked by its holes, breaks and absences.

Developed in close dialogue with the activists and archives at the Observatoire des armements, which stand as 'unofficial' witnesses refusing to allow total erasure, *Performing Colonial Toxicity* weaves a speculative narrative built around visual gaps, redactions and low threshold copies. Through a multimedia installation and the publication of a visual repository, the research project exposes the toxicity of the norms and forms of France's atomic technologies and infrastructures, including their current archival, economic, environmental, political and social impacts. In so doing, it explores the relationships and intersections between performativity, bodies, radioactivity, coloniality, war and violence.

*Performing Colonial Toxicity* is commissioned by If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution and co-produced with Framer Framed, Amsterdam. Development of the project is supported by the Amsterdam School for Cultural Analysis, University of Amsterdam.

IMAGES (P. 42+43):

**Samia Henni**, *Performing Colonial Toxicity* (2022), performance-lecture.  
Photo's: Maarten Nauw.

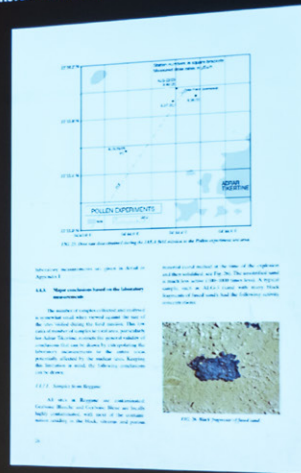
Performing Colonial Toxicity  
Commissioned by If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution and co-produced with Framers Framed, Amsterdam

Samia Henni

## JERBOASITE



A screenshot from *Vent de sable: Le Sahara desséché*  
nucleaire (Dr. Leïla Benchiha, 2008)



IAEA "Radiological Conditions at the Former French Nuclear Test Sites in Algeria: Preliminary Assessment and Recommendations," 2005.





# NURAINI JULIASTUTI

EDITION IX  
BODIES AND  
TECHNOLOGIES  
(2022-23)

1.1  
PRODUCTIONS /  
PERFORMANCE  
IN RESIDENCE

*Commons Museums: Technologies for Covering the Wounds* departs from the sensorial and ecological archival methodologies that have emerged from the resistance practices of cultural activist groups in late-post-Reformasi Indonesia and Timor Leste. In various ways these groups are committed to the recuperation of suppressed indigenous knowledge across agriculture, language, story-telling, and crafts. Juliastuti conceptualises these practices into ‘commons museums,’ reclaiming the ‘museum’ from its colonial, extractivist entanglements. Commons museums indicate long-term platforms dedicated to designing alternative schooling, methods for archiving and mechanisms for surviving together. Their collections and archival methodologies are embodied and lived, based on transgenerational practices of transmission.

Moving between environmental activism, radical pedagogy, vernacular archiving and communal economies, Juliastuti’s durational research process unfolds through ‘archives’ created in response to initiatives. Such archives intermingle characters, objects, props and stories as well as natural and supernatural elements coming from the groups’ lived experiences. The archival process develops into a radio play—a performative language and display through which the collections of the ‘commons museum’ are shown, embodied, activated and circulated.

*Commons Museums: Technologies for Covering the Wounds* is realised in dialogue with the following groups: Sekolah Pagesangan (Yogyakarta, Indonesia), Lakoat Kujawas (Mollo, Indonesia), Arte Moris Free Art School (Dili, Timor Leste).

IMAGES (P. 45+46):

**Nuraini Juliastuti**, *Commons Museums: Technologies for Covering the Wounds* (2022), lecture. Photo’s: Maarten Nauw.



Water is blood, forest is hair, soil is  
flesh, stone is bone



# FIELD OF INQUIRY

EDITION IX  
BODIES AND  
TECHNOLOGIES  
(2022-23)

1.1  
FIELD OF INQUIRY

## RADIO EMMA BROADCASTS

The radio programme unpacks key terms from our research into *Bodies and Technologies* with invited local guests from various disciplines and practices.

IMAGES (P. 48):

If I Can't Dance team **Frédérique Bergholtz**, **Sara Giannini**, **Megan Hoetger**, research fellow **Devika Chotoe** and radio producer **Monty Mouw**, *Bodies and Technologies* (2022), Radio Emma at Studio Westerdok, Amsterdam.  
Photo: Anik Fournier.

**Devika Chotoe** with **Sorab Roustayar**, **Feargal Agard** and **Elioa Steffen**, *Queer Pedagogy* (2022), Radio Emma at Studio Westerdok, Amsterdam.  
Photo: Marcel van den Berg.

## PERFORMANCE

Devika Chotoe responds with a performance to Patricia Kaersenhout's exhibition in CBK Zuidoost. In this exhibition a central role is played by Kaersenhout's new film *Le retour des femmes colibris* in which she stages a fictional meeting with Josephine Baker, Suzanne Césaire, Christiane Diop, Frida Kahlo, and Paulette and Jeanne Nardal – all women who played a key, if not also invisible, role within the Négritude movement.

IMAGES (P. 49):

**Devika Chotoe**, *Forthcoming (Not Yet Here, But Always Been There)*, 2022, performance. Photo's: Temra Pavlovic.

## LIBRARY EXHIBITION

Library displays further the research into *Bodies and Technologies* by activating material from our library holdings and archive.

IMAGES (P. 50):

**Anik Fournier** introducing *Scoring Liveness* (2022), Library Exhibition at Studio Westerdok, Amsterdam. Photo: Frédérique Bergholtz.

*Scoring Liveness* finissage (2022), Library Exhibition at Studio Westerdok, Amsterdam. Photo's: Temra Pavlovic.

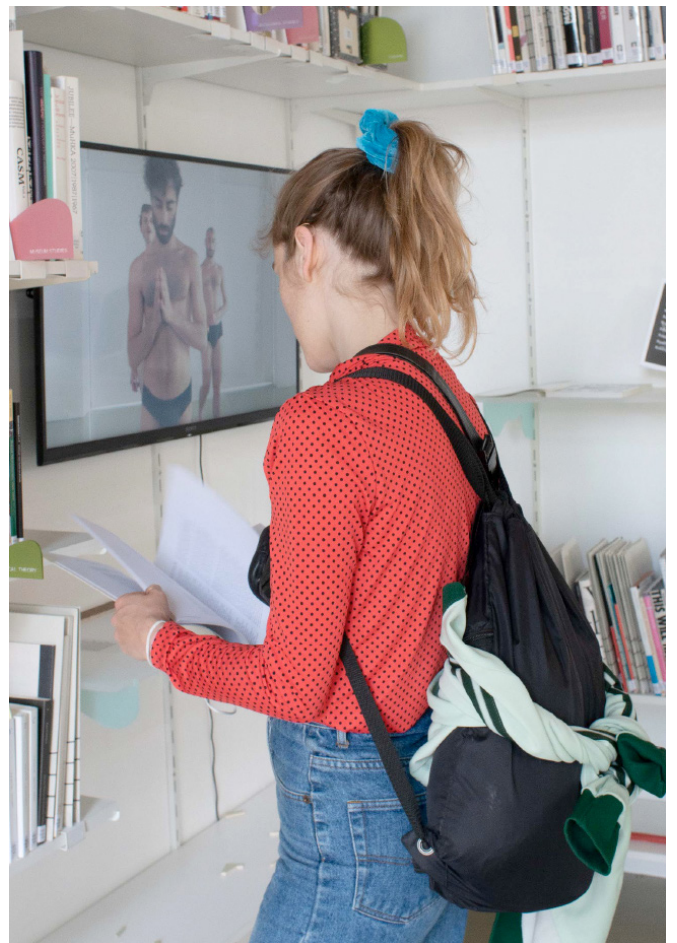
IMAGES (P. 51):

Culmination of **writing group** [...] *Unmoored and Adrift and Alive* as part of *Scoring Liveness* (2022), Library exhibition at Studio Westerdok, Amsterdam.  
Photo's: Temra Pavlovic.











# STUDIO

EDITION IX  
BODIES AND  
TECHNOLOGIES  
(2022-23)

1.2  
WORK-IN-PROCESS

1.4  
ACCESSIBILITY

## **IFICANTDANCE.STUDIO**

The If I Can't Dance Studio moves with its activities, shifting between physical environments, printed matter and the web, making space for experiments and collaborations. The rooms in its digital public life – the .studio – offer insights into our biennial productions and research programmes, hive activations from our archive, texts by the artistic team and offer access to classes and open rehearsals.

IMAGE (P. 53):

*ificantdance.studio* (website), screenshot.

## **ACCESSIBILITY / TOOLBAR**

IMAGES (P. 54+55):

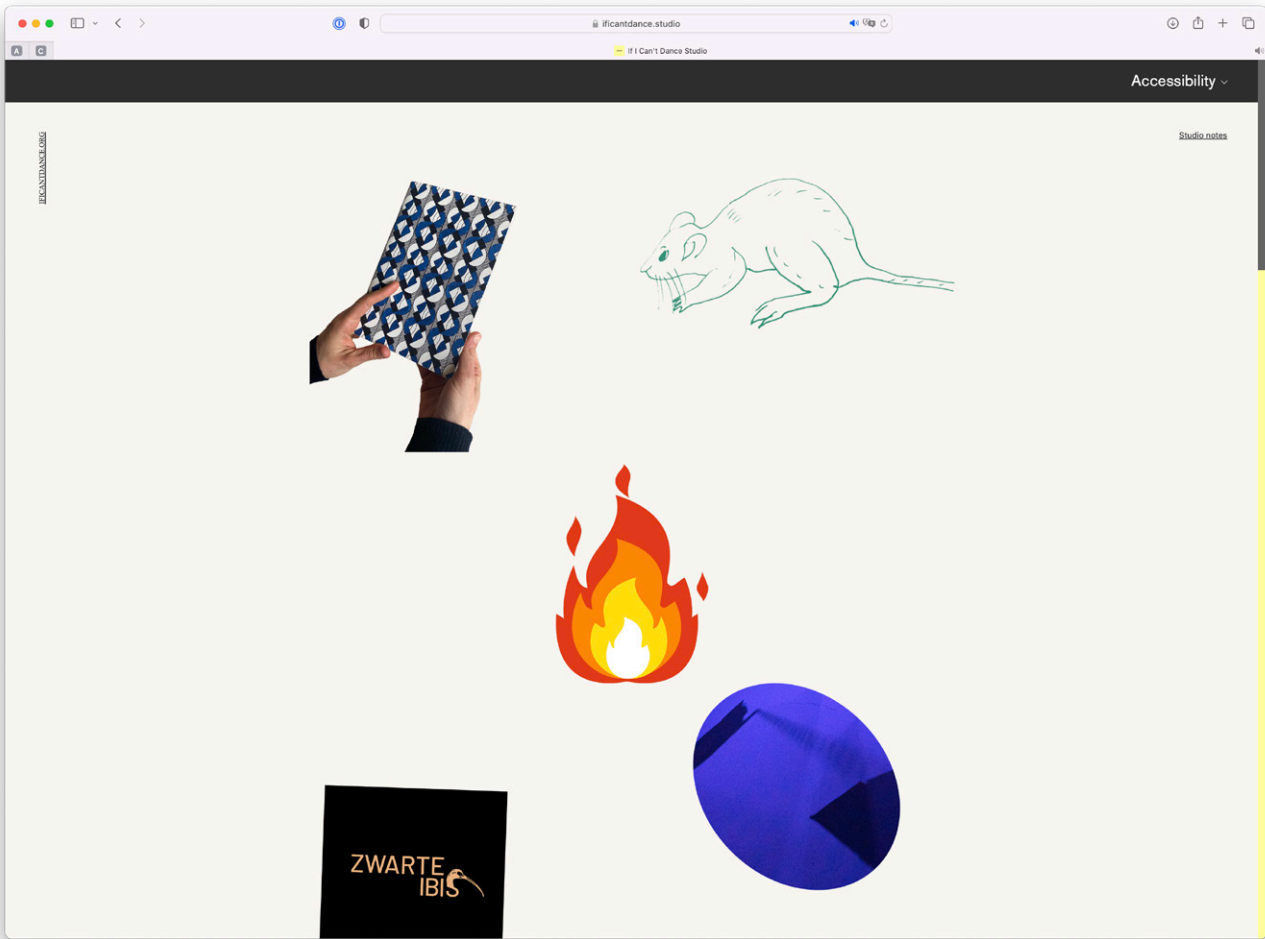
*ificantdance.studio* (website), screenshots.

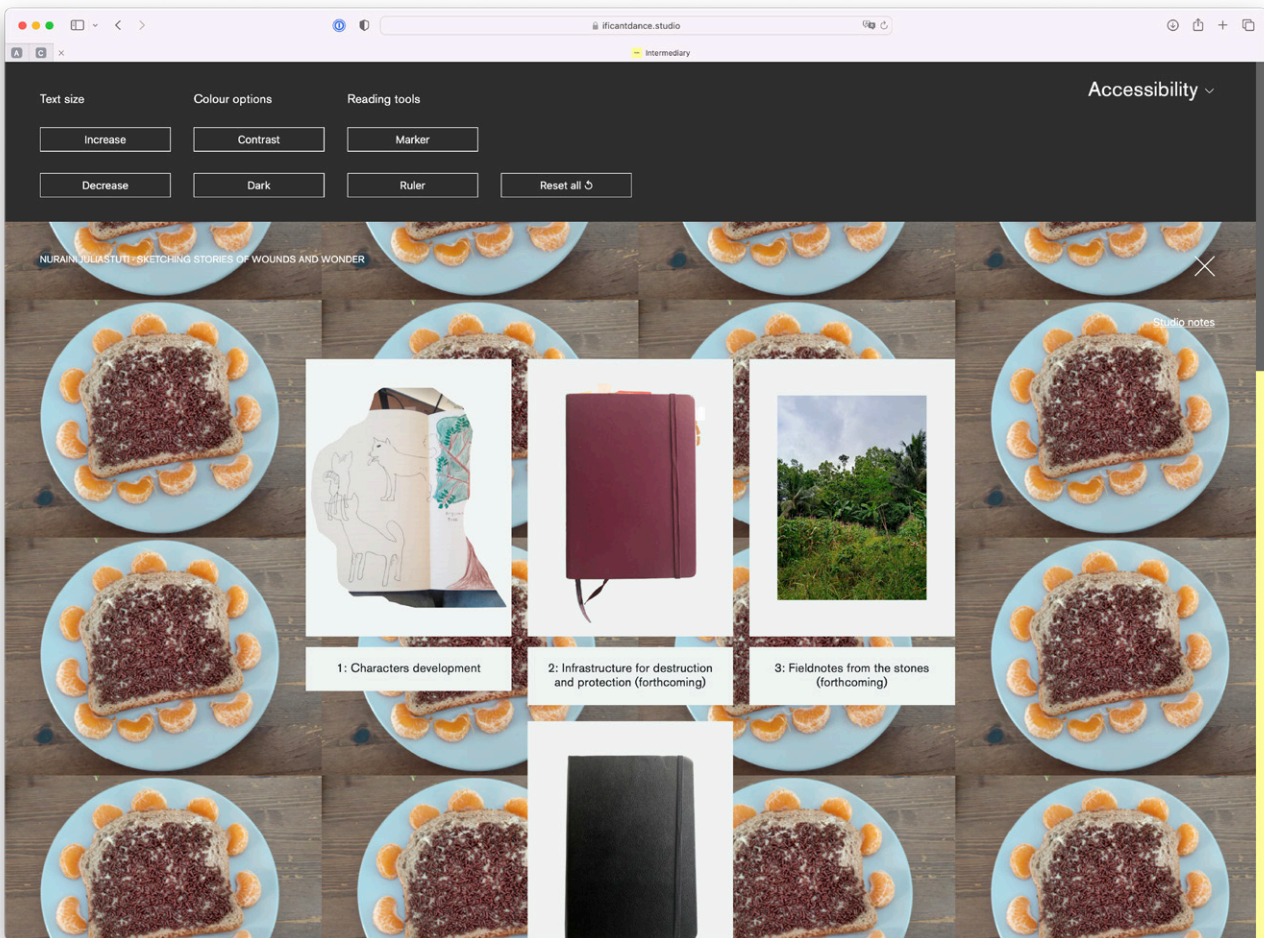
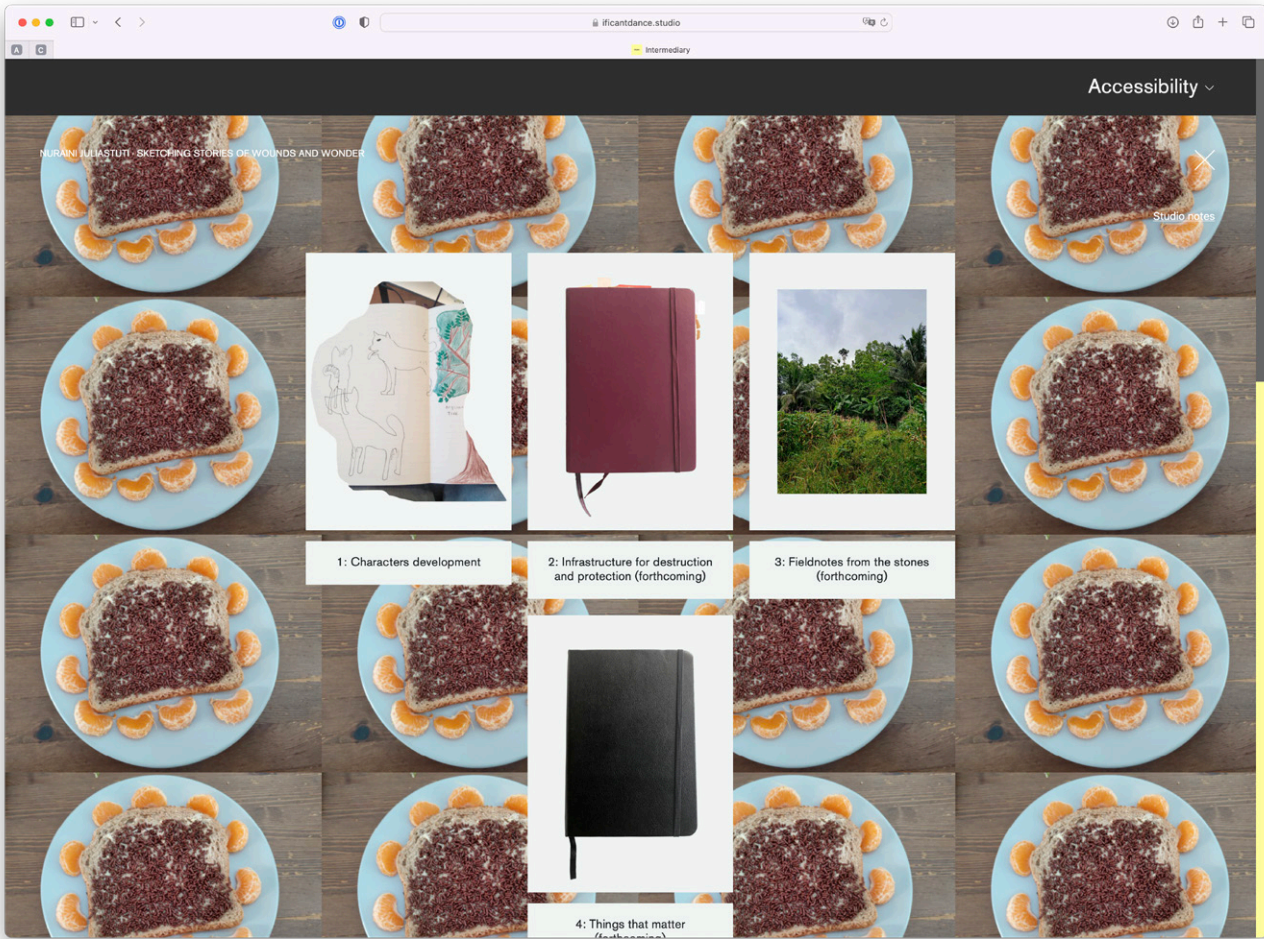
## **OPEN STUDIOS**

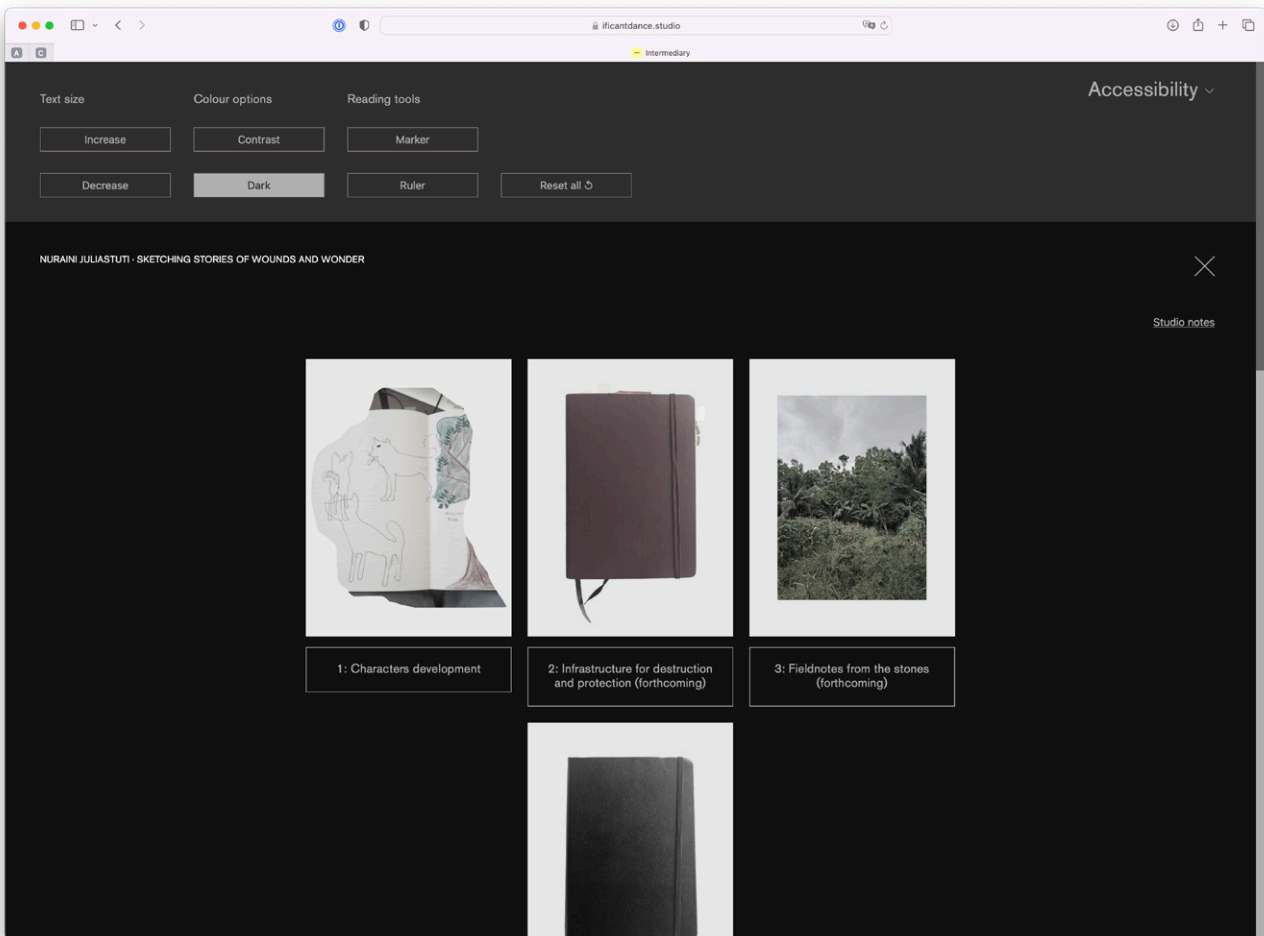
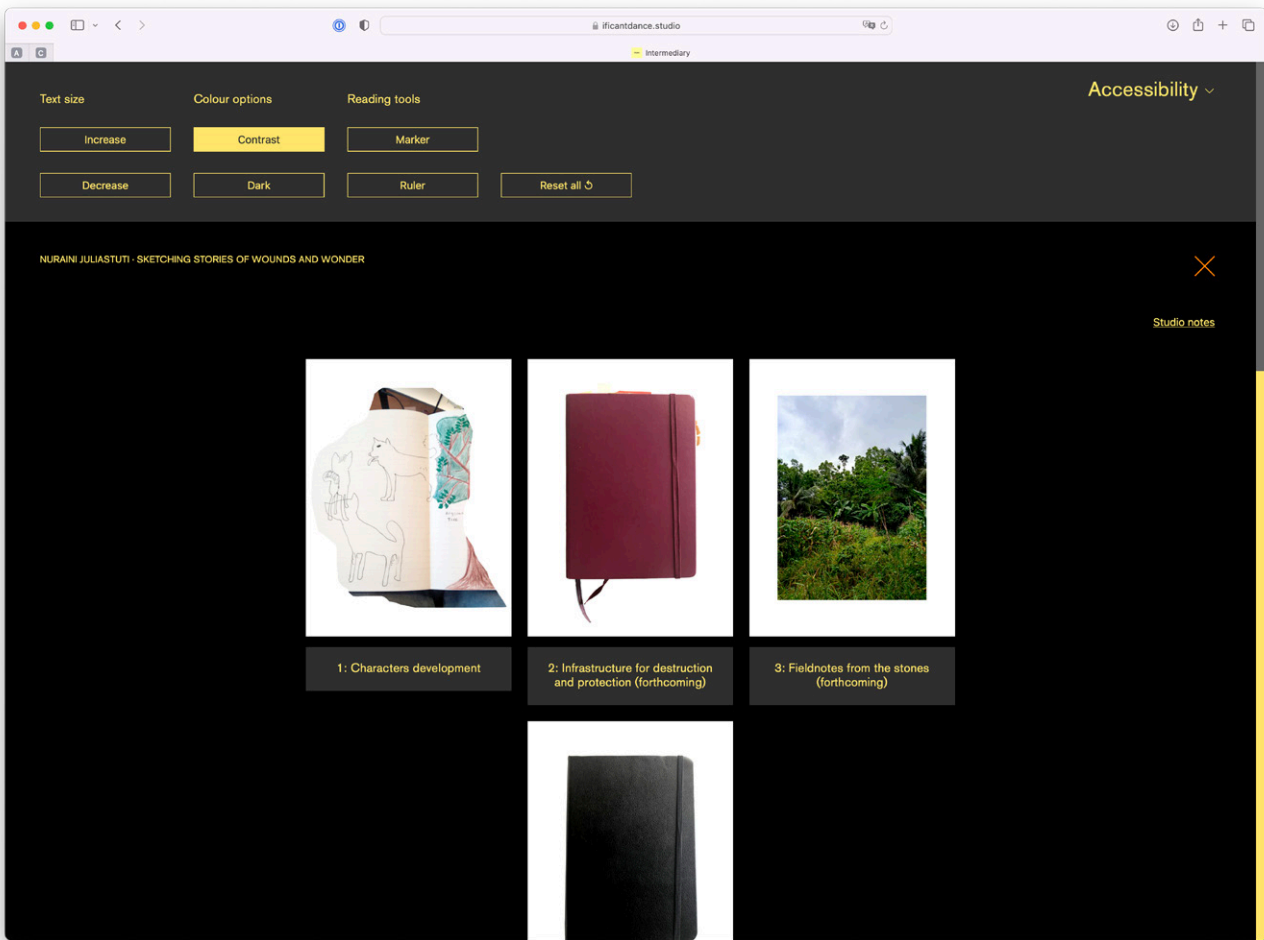
Westerdok 608, Amsterdam.

IMAGE (P. 56):

Poster, design **Roosje Klap** (2022).







# WE ARE BROEDPLAATS WESTERDOK

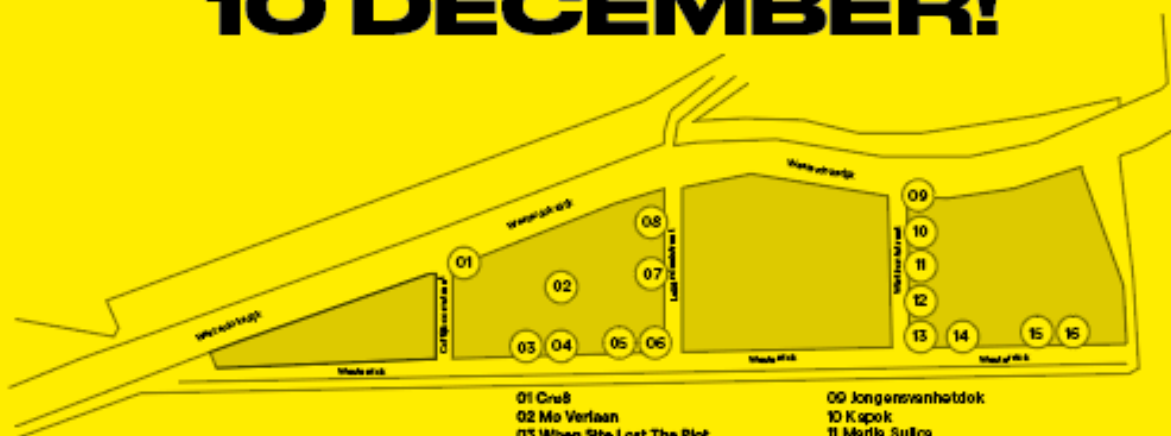
This is

If I Can't Dance, I Don't Want  
To Be Part Of Your Revolution

Production house dedicated to the  
expanded fields of performance and  
performativity

[www.ificantdance.org](http://www.ificantdance.org)

## JOIN US FOR OUR OPEN STUDIOS 10 DECEMBER!



You can always knock on our doors and say hi!  
Wanna stay in touch? Send an email to  
[broedplaatswesterdok@gmail.com](mailto:broedplaatswesterdok@gmail.com)

01 Cn8  
02 Mo Verlaan  
03 When Site Loet The Plot  
04 Urban Echoes  
05 ARK (Abeiser Rooije Klap)  
06 If I Can't Dance  
07 Open Architecten  
08 We Like Art

09 Jongensvanhatedok  
10 Kapok  
11 Marjke Suijka  
12 Anna Hooftjes  
13 Westerdok Ceramic  
14 Armond Noordegraaf  
15 Glamoult  
16 Mirel van 't Hullenaar



# TALENTONTWIKKELING EN EDUCATIE

EDITION IX  
BODIES AND  
TECHNOLOGIES  
(2022-23)

1.3

## OPEN REHEARSAL — CYCLE 1

IMAGES (P. 58+59):

**Mariana Jurado Rico**, *Failed Manifest(o)*, (2022), performance. **Billy Mullaney**, *Gloria Ex Machina: A Glory Machine Director's Cut with Commentary Track*, (2022). Photo's: Temra Pavlovic.

Feedback moments with audiences. **Open Rehearsal – Cycle 1** (2022). Photo's: Temra Pavlovic.

## OPEN REHEARSAL — CYCLE 2

IMAGES (P. 60):

Portrait **Clara Saito**: Ginta Tinte  
Portrait **Benjamin Francis**: Igor Zynwala  
Portrait **Miyoung Chang** and **Dakota Guo**: Raffia Li

## WORKSHOP DUTCH ART INSTITUTE (DAI)

IMAGE (P. 61):

**DAI Coop Study Group**, **Pelumi Adejumo**, **Dylan Spencer-Davidson**, **Cristina Emmel**, **Iarlaith Ni Fheorais**, **Michael Fischer**, **Izaro Ieregi Gonzalez**, **Nadja Henß**, **Gleb Maiboroda**, **Adriana A. Leanza**, **Marilú Mapengo Namoda**, **Liza Rinkema Rapuš**, and tutors **Snejanka Mihaylova** and **Rory Pilgrim**, *Dima's Bracelet*, Performance at BACO, Bergamo

## WORKSHOP SCHOOL VOOR NIEUWE DANSONTWIKKELING (SNDO)

IMAGE (P. 62):

**SNDO students**, *Performative forms of (collective) documentation and (co-)writing* (2022), workshop at Studio Westerdok, Amsterdam. Photo: Anik Fournier.











# SANDS MURRAY-WASSINK / LONDON

ON TOUR

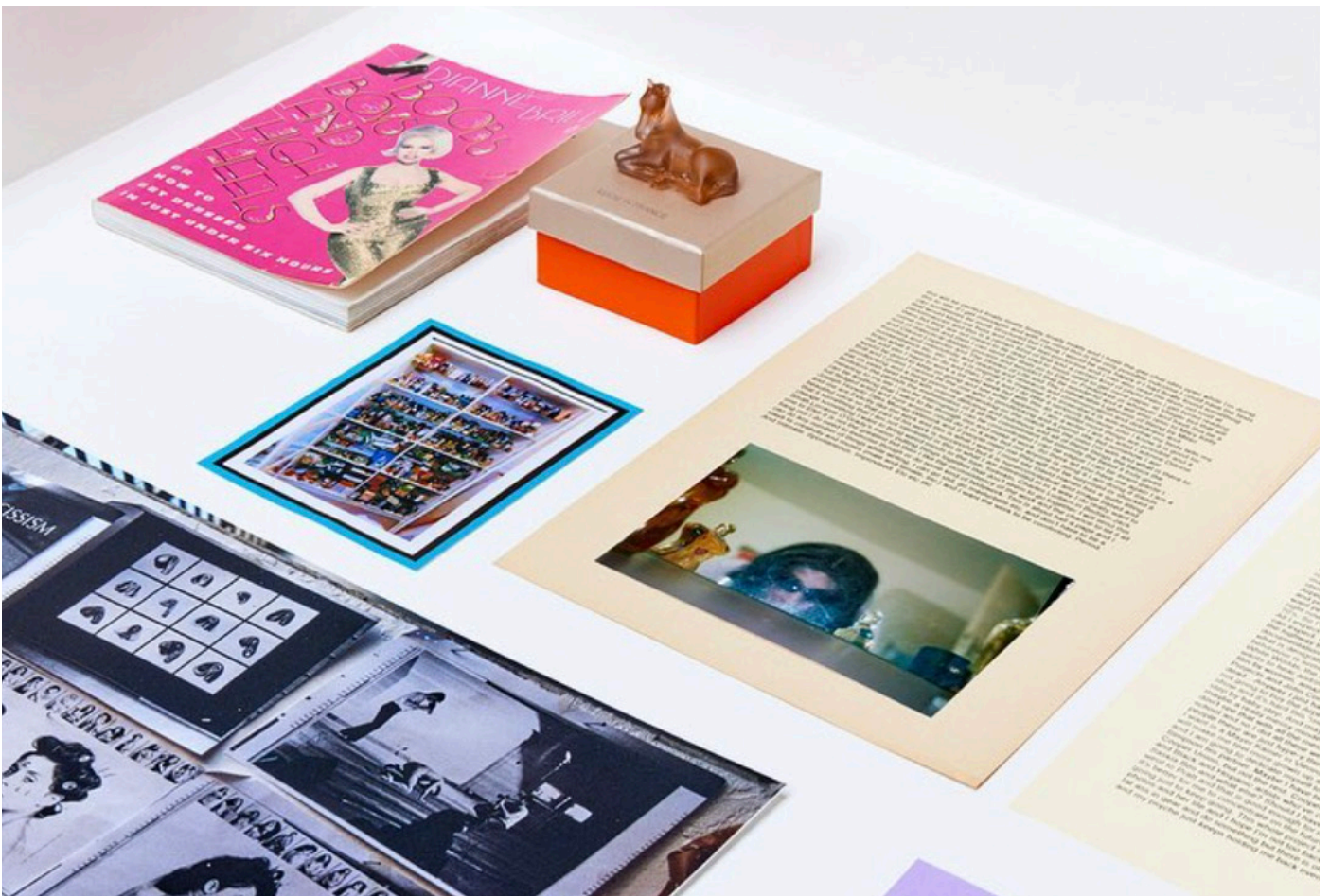
EDITION VIII  
RITUAL AND DISPLAY  
(2019-21)

PRODUCTIONS /  
COMMISSION

The exhibition brings together works exploring humour as a strategy for describing alternative representations of gay male sexuality and mental health; and which centre the influence of feminist figures, including the artist's former teacher and long-time friend Carolee Schneemann. Through such strategies, the artist consciously and systematically links with the history of feminist art practice.

IMAGES (P. 64):

**Sands Murray-Wassink**, *I am not American (I love Adrian, I miss Carolee, I follow Hannah)*, exhibition at Auto Italia, London (2022).





# MPA / ZÜRICH

## ON TOUR

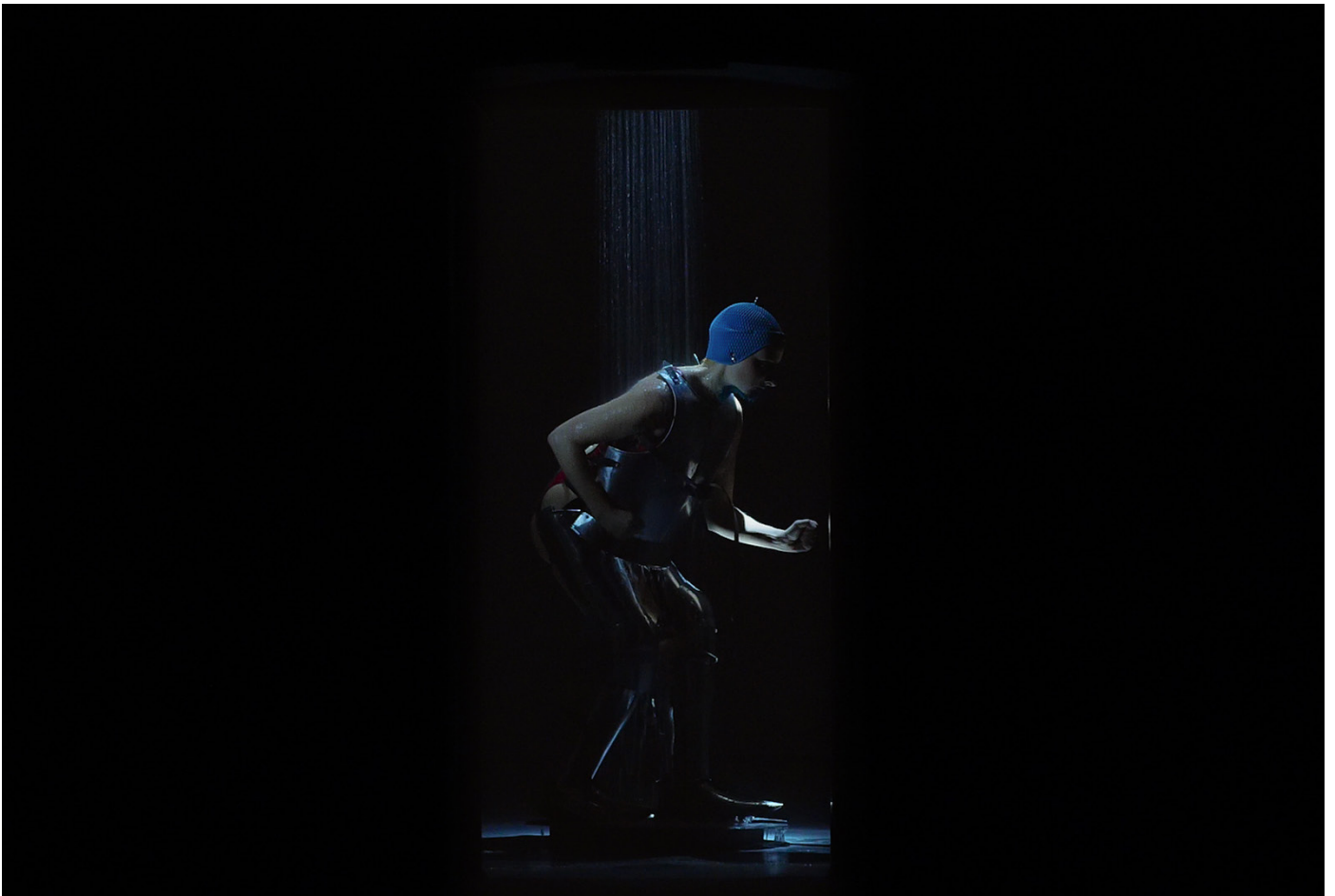
EDITION VIII  
RITUAL AND DISPLAY  
(2019-21)

PRODUCTIONS /  
COMMISSION

A meditation on human violence and the possibility of transformation, *Fire for Water* is a solo performance by Los Angeles based artist MPA. The duality of fire as a force of both creation and destruction is a metaphor that burns throughout the piece, igniting the complicated entanglements between wounds and armaments, protection and oppression, spectacles and wars. Led by an original soundtrack, the piece enacts a dream-like space where different visions appear. Water vessels, armors, fires, and telepathic means are characters in a story that unfolds across different modes of being. Speaking to the wounds that inhabit us, self-armaments are undone, leaving space to the desire to be wet and to be with water. After it premiered with *If I Can't Dance* at Kunstfort bij Vijfhuizen in October last year, *Fire for Water* will be presented this month as a full theatre piece in the space of Gessnerallee in Zürich.

IMAGES (P. 66):

**MPA**, *Fire for Water* (2022), performance at Gessnerallee, Zürich.  
Photo: Konstantin Guz.



# DERRAIS CARTER / BERLIN

## ON TOUR

EDITION VIII  
RITUAL AND DISPLAY  
(2019-21)

PRODUCTIONS /  
PERFORMANCE  
IN RESIDENCE

Berlin launch of Derrais Carter's publication *Black Revelry: In Honor of 'The Sugar Shack'*, hosted by the wonderful Hopscotch Reading Room, a bookshop centering non-western and diasporic perspectives. Carter will be joined in conversation by curator Megan Hoetger and publication designer Karoline Świeżyński to discuss key conceptual and material elements of the Black Revelry album-book, including notions of the detail and the sprawl in relation to the readerly experience. The dialogue closes with a DJ set from Carter, which draws together a selection of songs from his *Black Revelry Quiet Storm* radio shows, aired between December 2020 and February 2021.

IMAGES (P. 68):

**Megan Hoetger, Karoline Świeżyński, and Derrais Carter** (left to right), *Black Revelry: In Honor of "The Sugar Shack"* (2022), book launch. Photo's: Hopscotch Reading Room, Berlin.

**Derrais Carter**, *Black Revelry: In Honor of "The Sugar Shack"* (2022), book launch. Photo: Hopscotch Reading Room, Berlin.

**Megan Hoetger and Derrais Carter**, *Black Revelry: In Honor of "The Sugar Shack"* (2022), book launch. Photo's: Hopscotch Reading Room, Berlin.



# SARA GIANNINI / AMSTERDAM

## ON TOUR

EDITION VIII  
RITUAL AND DISPLAY  
(2019-21)

PRODUCTIONS /  
PERFORMANCE  
IN RESIDENCE

On the anniversary of the book *Maquillage as Meditation*, Sara Giannini is joined by performance curator and researcher Daniel Blanga Gubbay for a gathering that articulates the questions and the embodied research methodologies that are at the core of this work: What do we do with the “dirt of our past”? How does one reconcile—or even just face—those early influential figures? How do we understand the experiences they engender(ed), even if it might not be our desire to return to those experiences? But what can happen if we do return? Book contributor Arnisa Zeqo also joins the conversation.

IMAGES (P. 70):

**Sara Giannini**, *Maquillage as Meditation: Carmelo Bene and the Undead* (2022), book launch with **Arnisa Zeqo** and **Daniel Blanga Gubbay** at San Serriffe, Amsterdam. Photo's: Bram Nijssen.



Omdat wij werken in een ritme van tweejarige edities geven wij in het onderstaande overzicht alle activiteiten weer die tot deze editie behoren om inzicht te geven in de ontwikkeling en samenhang van de producties en het thematische publieksprogramma. De **blauw** gemarkeerde activiteiten betreffen het jaar 2022.

### **Edition IX – *Bodies and technologies* (2022-23)**

#### PRODUCTIONS

#### ARTIST COMMISSIONS

#### **Black Speaks Back**

##### Introduction

*Zwarte Ibis: The Spirit of Black Intimacies*

Performance & Screening

2 July 2022

ON-SITE: LIKEMINDS, AMSTERDAM

**HANDOUT**

##### *The Making of Zwarte Ibis*

Work-in-Process

From May 2023

ONLINE: IF I CAN'T DANCE STUDIO

**STUDIO**

##### Finale

September 2023 – February 2024

ON-SITE: DIVERSE LOCATIONS IN AMSTERDAM

#### **Jessika Khazrik**

##### Introduction

*Pharmakopoeia* قرابادین

Essay-Performance

2 July 2022

ON-SITE: LIKEMINDS, AMSTERDAM

**HANDOUT**

##### Work-in-Process

From June 2023

ONLINE: IF I CAN'T DANCE STUDIO

**STUDIO**

##### Finale

September 2023 – February 2024

ON-SITE: DIVERSE LOCATIONS IN AMSTERDAM

#### **Constantina Zavitsanos**

##### Introduction

*Entropy*

Lecture-Performance

2 July 2022

ON-SITE: LIKEMINDS, AMSTERDAM

**HANDOUT**

##### *Experimenting with Entrophy*

Work-in-Process

From May 2023

ONLINE: IF I CAN'T DANCE STUDIO

**STUDIO**

PRODUCTIONS

(VERVOLG)

Finale  
September 2023 – February 2024  
ON-SITE: DIVERSE LOCATIONS IN AMSTERDAM

RESEARCH COMMISSIONS

**Susanne Altmann**

Introduction  
*When Technology Was Female: A Cultural Investigation  
of Former Socialist Europe, 1917–89 and After*  
Lecture  
2 July 2022  
ON-SITE: LIKEMINDS, AMSTERDAM

HANDOUT

*Collectivities Otherwise: Party Lines, Counterpropositions  
and (Post-)Socialist Spaces*  
Lecture and Roundtable with **Dr Christa-Maria Lerm Hayes**  
and researchers **Eszter Szakaács** and **Robbie Schweiger**  
9 November 2022  
ON-SITE: SPUI 25, AMSTERDAM

*Socialist Collectivity and the Aesthetics of (Dys)Functionality*  
Workshop  
10 November 2022  
ON-SITE: UNIVERSITY OF AMSTERDAM

*Pants Wear Skirts: The Erfurt Women Artists' Group, 1984–1994*  
Panel conversation Professors **Christa-Maria Lerm Hayes**  
and **Anna Seidl**  
26 May 2023  
ON-SITE: GOETHE INSTITUT, AMSTERDAM

*Five Seminars from When Technology Was Female*  
Work-in-Process  
From May 2023  
ONLINE: IF I CAN'T DANCE STUDIO

STUDIO

Finale  
September 2023 – February 2024  
ON-SITE: DIVERSE LOCATIONS IN AMSTERDAM

**Samia Henni**

Introduction  
*Performing Colonial Toxicity*  
Lecture-Performance  
2 July 2022  
ON-SITE: LIKEMINDS, AMSTERDAM

HANDOUT

*Toxic Coloniality or Colonial Toxicity?*  
Lecture  
24 March 2023  
ON-SITE: PC HOOFTHUIS, AMSTERDAM

*Performing Colonial Toxicity: Testimony Translation Project*  
Work-in-Process  
From May 2023  
ONLINE: IF I CAN'T DANCE STUDIO

STUDIO

Finale  
September 2023 – February 2024  
ON-SITE: DIVERSE LOCATIONS IN AMSTERDAM



PRODUCTIONS

(VERVOLG)

**Nuraini Juliastuti**

*Introduction*

*Commons Museums: Technologies for Covering the Wounds*

Lecture

2 July 2022

ON-SITE: LIKEMINDS, AMSTERDAM

HANDOUT

*Sketching Stories of Wounds and Wonder*

Work-in-Process

From May 2023

ONLINE: IF I CAN'T DANCE STUDIO

STUDIO

Finale

September 2023 – February 2024

ON-SITE: DIVERSE LOCATIONS IN AMSTERDAM

FIELD OF INQUIRY

READING GROUP

**Devika Chotoe** with **Tammam Azzam, Josefin Arnell, Keerthi Basavarajaiah, Frédérique Bergholtz, Milena Bonilla, Sancha Castro, Naomi Collier Broms, Angelo Custódio, Anne de Andrade, Paca Faraus, Antonella Fittipaldi, Anik Fournier, Sara Giannini, Megan Hoetger, Nuraini Juliastuti, Francisca Khamis, Arif Kornweitz, Pedro Matias, Martine Neddham, Temra Pavlovic, Fazle Shairmahomed** and **Charlie Trier**.

*Technologies of Perception*

30 March 2022

ON-SITE: STUDIO WESTERDOK, AMSTERDAM

*Listening to Images*

27 April 2022

ON-SITE: STUDIO WESTERDOK, AMSTERDAM

*So... You Want to Queer Your Pedagogy and Design a Pluriverse?*

25 July 2022

ON-SITE: STUDIO WESTERDOK, AMSTERDAM

*Technologies of Self-Care*

28 September 2022

ON-SITE: AMSTERDAMSE HOGESCHOOL VOOR DE KUNSTEN, AMSTERDAM

*Multiplicitous Self and Sacred Subjectivity*

26 October 2022

ON-SITE: STUDIO WESTERDOK, AMSTERDAM

*'Put Your Mouth On Your Lower Back' (Oral Imaginations)*

30 November 2022

ON-SITE: STUDIO WESTERDOK, AMSTERDAM

RADIO EMMA

**Devika Chotoe** with **Frederique Bergholtz, Anik Fournier, Sara Giannini** and **Megan Hoetger**

*Bodies and Technologies*

29 June 2022

ON-SITE: STUDIO WESTERDOK, AMSTERDAM

ONLINE: RADIO EMMA / JA JA JA NEE NEE NEE

FIELD OF INQUIRY

(VERVOLG)

**Devika Chotoe with Sorab Roustayar, Feargal Agard and Eliaa Steffen**

*Queer Pedagogy*

21 September 2022

ON-SITE: STUDIO WESTERDOK, AMSTERDAM

ONLINE: RADIO EMMA / JA JA JA NEE NEE NEE

**Devika Chotoe with Tina Campt and Rolando Vázquez**

*Technologies of Perception*

July 2023

ON-SITE: STUDIO WESTERDOK, AMSTERDAM

ONLINE: RADIO EMMA / JA JA JA NEE NEE NEE

PERFORMANCE

**Devika Chotoe with Anne Jesuina and Paula Montecinos**

*Forthcoming (Not Yet Here, But Always Been There)*

Performance in patricia kaersenhout's exhibition

*Le retour des femmes colibri*

19 & 20 November 2022

ON-SITE: CBK ZUIDOOST, AMSTERDAM

LIBRARY & ARCHIVE

**Anik Fournier**

*Scoring Liveness*

Library Exhibition with **Jo Baer, Yael Davids, Mariana Fernández M, keyon gaskin and Temra Pavlovic, Jacob Korczynski, Martine Neddham, Constantina Zavitsanos and Park McArthur**

22 September – 15 December 2022

ON-SITE: STUDIO WESTERDOK, AMSTERDAM

*One day exhibition with Jo Baer*

Exhibition of two paintings by **Jo Bear** and a conversation with **Janine Armin** and **Malin Persson**

22 September 2022

ON-SITE: STUDIO WESTERDOK, AMSTERDAM

*Co-writing with algorithms*

Conversation with **Martine Neddham** and **Mariana Fernández M**

19 October 2022

ON-SITE: STUDIO WESTERDOK, AMSTERDAM

*What is a score?*

Children's workshop

13 November 2022

ON-SITE: STUDIO WESTERDOK, AMSTERDAM

*I want the thing that you had when you wrote that keeps writing itself — unmoored and adrift and alive*

Conversation with collective writing group led by **Michał Dawid** and **Naomi Collier Broms**

15 December 2022

ON-SITE: STUDIO WESTERDOK, AMSTERDAM

HANDOUT

STUDIO

FIELD OF INQUIRY

**Devika Chotoe**  
**Naomi Collier Broms and Michał Dawid**

PRODUCTIONS

**Black Speaks Back**  
**Jessika Khazrik**  
**Constantina Zavitsanos**  
**Susanne Altmann**  
**Samia Henni**  
**Nuraini Juliastuti**

ARCHIVE ACTIVATION

**Grant Watson**

GUESTS

**Aimée Zito Lema** and **Becket MWN**

OPEN REHEARSAL

Cycle 2, 2022-23  
**Miyoung Chang** and **Dakota Guo, Benjamin Francis,**  
and **Clara Saito**

*Work and work-in-process Edition VIII – Ritual and Display (2019-21)*

FIELD OF INQUIRY

**Giulia Damiani, Le Nemesiache**

PRODUCTIONS

**Pauline Curnier Jardin**  
**MPA**  
**Sands-Murray Wassink**

ARCHIVE ACTIVATION

**Grant Watson**

**Yael Davids**

OPEN REHEARSAL

Cycle 1, 2021-22

**Billy Mullaney, Jae Pil and Mariana Jurado Rico**

OPEN REHEARSAL

**Billy Mullaney, Jae Pil and Mariana Jurado Rico**

Open Rehearsal cycle 1, 2021-22

Open call

November 2021

Online presentations

From March 2022

ON LINE: IF I CAN'T DANCE STUDIO

On-site presentations

4 June 2022

ON-SITE: SOUND LIGHT COLOR, AMSTERDAM

**Miyoung Chang and Dakota Guo, Benjamin Francis,  
and Clara Saito**

Open Rehearsal cycle 2, 2022-23

Open call

December 2022

Online presentations

From May 2023

ON LINE: IF I CAN'T DANCE STUDIO

On-site presentations

17 June 2023

ON-SITE: PRE-RESERVED, AMSTERDAM

DUTCH ART INSTITUTE (DAI)

**Snejnaka Mihaylova and Rory Pilgrim**

*On Tradition – Future Ancestors*

Workshop for COOP Study Group Dutch Art Institute

Academic years 2020-21, 2021-22, 2022-23

Diverse locations in Europe

Academic year 2021-22

*Rurality and Law*

Guests: **Nuraini Juliastuti, Carol R. Kallend, Dima Stefanova,  
Andrea di Serego Alghieri**

Student participants: **Ania Yilmaz, Baoxin Liao (Bobo), Evija  
Kristopane, Gamze Öztürk, Gleb Maiboroda, Iarlaith Ni  
Fheorais, Louis Schou-Hansen, Maxi Smith, Mara Ittel,  
Pelumi Adejumo, Theresa Zwerschke**

DAI week #1  
October 2021  
ON-SITE: SANTUARI DE LLIUC, MALLORCA, SPAIN

DAI week #2  
November 2021  
ON-SITE: NIDA, LITHUANIA

DAI week #3  
February 2022  
ON-SITE:

DAI week #4  
March 2022  
ON-SITE: STUDIO WESTERDOK, AMSTERDAM; WONGEMA, GRONINGEN; VENUE,  
SCHIERMONNIKOOG  
Guest tutor: Dima Stefanova

DAI week #5  
April 2022  
ON-SITE: BACO (BASEARTECONTEMPORANEAODIERNA), BERGAMO, ITALY

DAI week #6  
May 2022  
ON-SITE: PAF, ST. ERME, FRANCE

DAI week #7  
June 2022  
ON-SITE: PAF, ST. ERME, FRANCE

DAI week #8  
July 2022  
ON-SITE: CENTRALE FIES (DRO, ITALY)

DAI week #9  
August 2022  
ON-SITE: BACO (BASEARTECONTEMPORANEAODIERNA), BERGAMO, ITALY

Academic year 2022-23  
*The Mother, The Archival and The Symbolic Order*

Student participants: **Pelumi Adejumo, Dylan Spencer-Davidson, Cristina Emmel, Iarlaith Ni Fheorais, Michael Fischer, Izaro Ieregi Gonzalez, Nadja Henß, Gleb Maiboroda, Adriana A. Leanza, Marilú Mapengo Namoda, Liza Rinkema Rapuš**

DAI week #1  
October 2022  
ON-SITE: PAF, ST. ERME, FRANCE

DAI week #2  
November 2022  
ON-SITE: STUDIO WESTERDOK  
Guest tutor: Sands Murray-Wassink, Anik Fournier, Frédérique Bergholtz

DAI week #3  
January 2023  
ON-SITE: NAC, NIDA, LITHUANIA  
Guest tutor: Claudia Castelluci and Andrea di Serego Alighieri

DAI week #4  
February 2023  
ONLINE

DAI week #5  
March 2023  
ON-SITE: PAF, ST. ERME, FRANCE  
Guest tutor: Maaria Treima

DAI week #6  
May 2023  
ON-SITE: SALINA, ITALY

DAI week #7  
JUNE 2023  
ON-SITE: NAC, NIDA, LITHUANIA  
SNDO

**Anik Fournier and Megan Hoetger**

*Performative forms of documentation and writing*  
Workshop  
Second year bachelor students School of New Dance  
Development, Amsterdam  
28 November – 1 December 2022  
ON-SITE: STUDIO WESTERDOK

GUEST WORKSHOPS AND LECTURES

**Anik Fournier**

*If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution:  
Archiving The Composite Life-Form of Performance Work*  
Lecture  
The fifth encounter of The Papers of the Exhibition (1977-2017),  
International Curating Symposium  
9 February 2023  
ON-SITE: BULEGOA, Z/B, BILBAO

**Frederique Bergholtz and Anik Fournier**

*Remapping the Terms of Performance: the body, the relation  
and liveness*  
Lecture and workshop  
27-29 March 2023  
ON-SITE: MA CONTEMPORARY ARTS PRACTICE BERN UNIVERSITY OF THE ARTS,  
BERN

3 PACKAGE DEAL

Coalition Publishing and Performance: If I Can't Dance,  
Sandberg Insitute, Werkplaats Typografie

2021-22: [Frederique Gagnon](#)  
2022-23: [Alec Matteo](#)  
2023-24: [S\\*an D. Henry-Smith](#)

TALENT DEVELOPMENT  
AND EDUCATION

(VERVOLG)

INTERNSHIPS

Interns 2022:

**Michał Dawid**

Bachelor student Fine Arts Rietveld Academy, Amsterdam  
June – July 2022

**Rizq Naherta**

Bachelor student BEAR, ArtEZ, Arnhem  
March – July 2023

Guest Masters students working in the If I Can't Dance Archive  
Course: Archiving Art, University of Amsterdam  
Students: **Alessandra Tom, Katerina Stehlíková,  
Lisette van Haersma Buma**  
September – December 2022

CLASS VISITS

Research MA, University of Amsterdam  
Art and Performance Research  
28 January 2022

Bachelor Experiment Art and Research, ArtEZ Arnhem  
Course: Autonomy and Participation  
24 February 2022

Masters in Artistic Research, University of Amsterdam  
Art and Research in Performance  
15 March 2022

Bachelor students Rietveld Academy, Amsterdam  
Propedeuse  
13 February 2023

ARTIST COMMISSIONS

**Pauline Curnier Jardin**

*Sea of Roses* by **Ana Carolina**

Screening

2 February 2022

ON-SITE: STUDIO WESTERDOK, AMSTERDAM

ONLINE: IFICANTDANCE.STUDIO

**MPA**

Performance

21-22 October 2022

ON-SITE: GESSNERALLEE, ZURICH

**Sands Murray-Wassink**

*I am not American (I love Adrian, I miss Carolee, I follow Hannah)*

Exhibition

13 January – 6 March 2022

ON-SITE: AUTO ITALIA, LONDON

*giftsciencearchive.net*

Website

20 January 2022 (launch)

ONLINE: GIFTSCIENCEARCHIVE.NET

**PUBLICATION**

RESEARCH COMMISSIONS

**Derrais Carter**

Book launch

Hopscotch Reading Room

ON-SITE: BERLIN, 1 JUNE 2022

**PUBLICATION**

**Sara Giannini**

Book launch

San Serriffe,

ON-SITE: AMSTERDAM, 30 OCTOBER 2022

**PUBLICATION**

**Lisa Robertson**

Reading

27 May 2022

ON-SITE: POETRY PROJECT, NEW YORK

Book launch

February 2023

ON-SITE: WESTERN FRONT, VANCOUVER

**PUBLICATION**



TOURING  
PRODUCTIONS

(VERVOLG)

RADIO EMMA

*Ritual and Display*  
Radio and Book Launch  
With: **Kent Chan, Giulia Damiani, Joris Kritis,**  
and **Anik Fournier** (host)  
13 May 2022  
ON-SITE: STUDIO WESTERDOK, AMSTERDAM  
ONLINE: RADIO EMMA / JA JA JA NEE NEE NEE, AMSTERDAM

PUBLICATION

READER

*Ritual and Display*  
Reader  
2022  
Editor: **Giulia Damiani**  
Artist pages: **Kent Chan**  
Design: **Joris Kritis** and **Bernardo Rodrigues**

PUBLICATION

EXHIBITION

*From the Volcano to the Sea: Part II*  
30 sept–2 December 2022  
Curator: **Giulia Damiani**  
ONLINE: CHELSEA SPACE LONDON

OTHER

ARCHIVE ACTIVATION

*How We Behave*  
Live reading with **Frederique Bergholtz, Anik Fournier, Diana  
McCarty, Nando Messias,** and **Grant Watson.** 'Active Archives.  
Performing Social Realities in Archival Context', curated by  
**Megan Hoetger** in the frame of the congress 'The Whole Life'  
24 March 2022  
ON-SITE: HAUS DER KULTUREN DER WELT, BERLIN

OPEN STUDIOS

*Open Studios Westerdok* with **Metro 54, Mo Verlaan, When Site  
Lost the Plot, Urban Echoes, Van Bergen Architectura, ARK  
(Atelier Roosje Klap), Open Architects, We Like Art, Jongens  
van het Dok, Kapok, Marija Suijca, Anna Hoetjes, Westerdok  
Ceramic, Arnoud Noordegraaf, Glamcult, Merel van het  
Hullenaar**  
10 December 2022  
ON-SITE: STUDIOS WESTERDOK, AMSTERDAM

